

WESTERN ROMAN
LASO
cijena 100d broj 641

RIO KID

Gordon F. Uvalde

RIO KID

Glavni i odgovorni urednik,
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač: SOUR »Vjesnik« (predsjednik Poslovnog odbora Vjekoslav Koprivnjak) – RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n. sol. o. (direktor Milan Bekić) – OOUR Informativno-revijalna izdanja, n. sub. o. (direktor Sead Saračević).

Tisak: RO Stamparska djelatnost SOUR »Vjesnik«, n. sol. o. OOUR Novinska rotacija n. sub. o. OOUR TM n. sub. o. i OOUR Tisak revijalnih izdanja, n. sub. o.

Predsjedavajući Savjeta redakcije »Romani i stripovi«: **dr Ivan Krtalić**

Uredivački kolegij: **Ivica Bartolić** (graf. ur.), **Marcel Cukli** (»Laso«), **Berislav Grabušnik** (graf. ur.), **Marija Jurela** (biblioteke »Super strip« i »Trag«), **Pavle Lugarić** (zamjenik gl. i odg. ur.), **Milivoj Pašiček**, **Ana Župan** (ljubavni i erotski romani).

Redakcija: **Sonja Dunduš** (daktilograf), **Zdenka Jočić-Beck** (redaktor), **Igor Mandić** (novinar), **Branka Ožegić** (teh. sur.), **Ana Poldo-Hrastović** (novinar).

Tajništvo: **Sanja Popović** (tajnik), **Biserka Pupavac** (poslovni tajnik).

Adresa redakcija, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, tel. (041) 515-555 i 519-555. Telex 21 121 YU VSK.

LASO 641

GORDON F. UVALDE: **RIO KID**

Naslov originala: Rio-Kid

Recenzija: Rudolf Sremec

Prijevod: Dragica Živković

Copyright: Quelle-Features posredstvom GPA, München

LASO 641 izlazi 24. 1. 1986.

I

Kilpatrick je obilazio veliko stado goveda. Bio je udaljen oko stotinu metara od logorske vatre kad je uočio da se tamo događa nešto neobično. Iz tame su iznenada iskočila dva muškarca i sada su pogrbljeni stajali jedan drugom sučelice, obasjani narančastim sjajem vatre, s rukama na revolverskim drškama. Ostali jahači družine Two Rails povukli su se u zaklon.

Kilpatrick opsuje i mamuzama potjera vranca. Prepoznao je tu dvojicu, iako su im se nazorali samo obrisi.

Jedan od njih bio je Jess Ford, dobričina srednjih godina, prvorazredni kauboj koji je već šest puta zajedno s Kilpatrickom vodio stada u Kansas.

Drugi je bio mladić koji im se pridružio u blizini Doanes Crossinga. Zvao se Rio Fanning i jedini od njih nosio je dva revolvera.

Kilpatrick zaustavi dah. Svakog trena mogli su zapraskati hici. Ako se to dogodi, četiri tisuće dugorogih goveda će se

prestrašiti i raspršiti na sve strane.

Dok se vranac propeo, Kilpatrick rukom dohvati dugački laso od neštavljene kože.

Muškarci su se ukipili poput razjarenih pijetlova i nisu uopće opazili da se Kilpatrick približava. Režali su jedan na drugoga i obasipavali se pogrdnim riječima. Kilpatrick ih, doduše, nije mogao čuti, ali je mogao pretpostaviti što govore. Rio, koji je Kilpatricku bio okrenut leđima, stajao je u revolveraškom stavu i vodio karavane munjevito zavitla lasom preko njihovih glava.

Sve se zbilo u hipu.

Ford je opazio jahača koji im se približavao i načas nije usmjerio pažnju protivniku. Tog trena mladić je desnom rukom posegnuo za revolverom.

Kilpatrick je morao prilično daleko baciti laso da ne bi ugrozio svog čovjeka, čiji je život visio o koncu. Kilpatrick je imao iza sebe tisuće opasnih i teških milja gonjenja stada i nije mo-

gao dopustiti da se sada, dva dana prije kraja puta, goveda tako prestraše da jurnu u stampedo.

Omča poleti po mraku, pa se spusti. Načas je Kilpatrick bio gotovo siguran da neće uspjeti, jer nije bacio dovoljno snažno, ali laso ipak padne preko Riovih ramena. Kilpatrick ga čvrsto stegne, gotovo istog trenutka kad je mladić izvadio revolver iz korica.

Vranac se gotovo plesnim korakom zaustavi. Rio tresne snažno na leda, a revolver mu ispadne.

Kilpatrick skoči sa sedla i počne brzo omotavati laso, kao da hvata odbjeglo goveda. Ošamućeni Rio jedva se osovi na koljena. Laso mu je stezalo ruke i tijelo. Nagoni lijevom rukom uhvati drugi revolver, ali istog trenutka baci se Body Kilpatrick na njega poput divlje mačke i svojom težinom tresne ga ponovo na zemlju. Onda palcem desne ruke vrati metak u bubanj, a ljevicom tako snažno opali Rija da je njegovo vitko tijelo omlitavilo.

Body Kilpatrick izvuče Riov kolt iz kočica i ustane. Iz palca desne ruke kapala mu je krv. Snažan, visok muškarac, bilo mu je oko trideset godina, ramena su mu bila široka, prsa snažna, bokovi uski, stane iznad onesviještenog mladića. Sive oči sjale su mu od bijesa, a snažni zubi bjelasi se kao u divlje mačke koja je šćepala plijen.

Okrenuvši se Jesseu Fordu. prosić kroz zube: — Sto mu gromova, tko je ovdje lud? Jess, znaš moje zapovijedi! Napolju

je četiri tisuće goveda. Malo je trebalo pa da stado jurne u stampedo. Zar ti to nije jasno?

Body Kilpatrick nije bio nagao čovjek imalo što ga je moglo izvesti iz uobičajenoga mira. Bolje rečeno, samo jedno: da netko nepotrebno dovede stado u opasnost. Ljude se moglo nadomjestiti, goveda ne. Stado je uvijek i svuda bilo važnije od bilo čega na svijetu.

Pod Kilpatrickovim pogledom Ford približidi.

— Gazda, nije Jess kriv — oglašasi se neki glas prije no što je Ford stigao progovoriti.

Bio je to Panhandle Smith. Prije nekoliko godina nije bilo boljeg goniča od njega, ali sada je bio osakaćen i zarađivao je svoj bijedni kruh kao kuhar.

Smith brzo došepesa do vatre. I ovako izranjen, bio je divlji, oštar momak.

— Znaš i sâm kako se ovaj mladić — pokaže rukom na onesviještenog Rija — ponaša od samog početka otkako smo ga uzeli. Neprestano je tražio kavgu, htio se potvrditi svojom vještinom s revolverom. Razgovarali smo o tome što ćemo poduzeti u Gunsightu i ...

— Nemoj — prekine ga Ford i uzdahne. — Ne, nisam smio dozvoliti da me izazove. Razgovarali smo o ženama, a on je neprestano podbadao. Rekao je da sam prestar da bih se j i upustilo s nekom ženom. Opo-minjao sam ga da prestane, ali nije mi dao mira. Znam, trebao sam spriječiti to peckanje, a ne dati mu povoda za pucnjavu.

— Da, upravo si tako trebao postupiti! — mrzovoljno mu odbrusi Kilpatrick, pa se okrene i

pogleda onesviještenog momka.

Rio Fanning bio je devetnaestogodišnjak, visok i vitak. Već se moglo nazrijeti da će biti lijep muškarac kada odraste.

Ford ga je unajmio u Red Riveru, kad je jednog od njegovih ljudi udario konj, pa nije mogao krenuti s njima dalje. Tako je Fanning, koji se vrzmao oko Doanesova dućana u Red Riveru, zamijenio tog kauboja.

Od početka Kilpatrick je imao neki čudan osjećaj kad bi god pogledao u dva kolta obješena o bokove mladića, ali nužno mu je bio potreban još jedan čovjek i nije mogao birati.

Ispostavilo se da Rio vrlo spretno i nevjerojatno brzo barata sa svoja dva kolta. Kilpatrick je vidio mnoge revolveraše, pogotovo kad je služio u Hoodovoj konjici, ali nikad nije vidio čovjeka koji bi bio tako spretni.

Za vrijeme puta imali su okršaj s jednom velikom grupom ratnički raspoloženih Indijana. Tu im je Rio bio od neprocjenjive pomoći.

Sve bi to bilo u redu da mladić nije imao svojstvo koje je Kilpatrick vrlo dobro poznavao — revolveraški ponos. Neprestano je čeznuo da se u tome potvrdi i neprestano je pokušavao sad ovog, sad onog čovjeka izazvati. Nekoliko puta malo je nedostajalo da ga Kilpatrick potjera, ali nikada nije imao za to dovoljno snage. Unatoč teškoćama koje je izazivao Fanning, Kilpatrick je morao sam sebi priznati da je na svoj način volio tog mladića. Zašto, ni samome mu nije bilo jasno. I sada

mu se činilo da je postupio pogrešno.

Okrene se prema Panhandleu.

— Donesi njegove revolvere i pušku. Oduzmi sve do kola s kuhinjom i pazi da se ne približi kolima. Zatim ga polij vedrom vode, a kad se osvijesti, kaži mu da želim s njim razgovarati.

II

Rio Fanning se brzo osvijestio. Hladna voda pouzdano je djelovala. Sada se mladić bez oružja uputio Kilpatricku. Iako je vatra slabo osvjetljavala mladića, Body je osjećao njegov ljutiti pogled. Čekajući da se mladić približi, Body odloži na zemlju limenu šalicu.

— Kilpatrick — mladićev glas treperio je od srdžbe. — Želim natrag svoje oružje!

Body glasno uzdahne.

— Ne! — kratko odreže.

Rio je bio gotovo iste visine kao i Body, ali se doimao sićušnim u usporedbi sa snažnim, mišićavim Bodyjem. Body opazi da mladić podrhtava od bijesa.

— Slušajte, Kilpatrick! Fućkam ja na ovaj posao. Šta ovo znači? Svezali ste me lasom od glave do pete kao neko šugavo goveda.

Umornim glasom Body mu odgovori:

— Rio, tebi su poznate moje zapovijedi što se tiče pucnjave. Tamo je četiri tisuće goveda. Od samog početka puta nastojali smo da što manje izgube na težini. Da si opalio hitac, životinje bi se kao divlje razbježale naokolo i pri tome izgubile po nekoliko kilograma. Možeš reći

da imaš sreće što ti laso nisam stegao oko vrata.

— Bit će vam žao što ste to propustili!

— U to sumnjam. Dobro, možeš otići. Trebao sam te mnogo prije najuriti.

Rio sada mangupski isceri gotovo djevojačka usta, tako da su sinula dva niza snježnobijelih zubi.

— Niste to učinili zato što sam vam bio potreban u borbi s Indijancima. Sada vam ionako više nisam potreban.

Kilpatrick je trenutak šutio. Njegov se bijes polagano stišao. Ponovo mu je bilo jasno da iz nekog neobjašnjivog razloga ne mrzi tog mladića.

— Poslušaj me, Fanning — nastavi blažim glasom. — Nije više daleko do Gunsighta. Nemoj me prisiljavati da te sada otjeram. Ostani kraj stada dok ne stignemo u grad. Tada ću ti dati tvoju plaću i oružje. Ako sada odeš, čovjeka koji nije dokraja obavio svoju dužnost, nitko u Teksasu više neće zaposliti.

Rio Fanning se tiho nasmije.

— Baš mi je svejedno što oni u Teksasu o meni misle. Do đavola s Teksasom! Pridružio sam vam se samo zato da zaradim dovoljno novca kako bih mogao krenuti na sjever. Neću više imati nikakva posla s Teksasom i teksaškim budalama.

Kilpatrick se dlanom pogladi po bradi. Zainteresirale su ga mladićeve riječi.

— Što želiš time reći?

Mladićeve oči su sjale u tami.

— Slušaj me, gazda! — glas mu je bio promukao. Ti zacijelo poznaješ izraz »zadnje govno«? Upravo to je moja obitelj. Otac

pijanac, majka se podaje svakom tko ima dovoljno dolara u džepu. Dobro, tebi Teksas mnogo znači, ali za mene je Teksas rulja pijanih kaubojja koji se motaju oko naše kuće i mene tu i tamo istuku.

Mladićev glas drhtao je od uzbuđenja.

— Odavno sam odlučio da ću pobjeći, ali nisam imao novca. Za mene postoji samo jedna mogućnost: moj revolver! Reći ću ti jedno: nema nikoga tko bolje barata koltom od mene. Godinama sam vježbao. Dobro, sad ćemo stići u Gunsight, grad koji postoji tek odnedavno. Čovjek koji zna baratati revolverom može se tamo proslaviti!

Nekoliko je trenutaka šutio, zatim nastavi:

— To je jedini razlog zašto sam se pridružio Two Rails Crewu. Želio sam po svaku cijenu stići u Gunsight. E, pa, sada smo gotovo stigli. Želim svoju plaću i svoje oružje!

Kilpatrick je oklijevao. Sada je saznao što se dešava u duši tog momka.

— Momče, budi razuman! Moram ti priznati da si as u baratanju revolverom. Ja sam bio posvuda i nisam nikada sreo nekoga tko bi bio bolji od tebe. Ipak misli na budućnost. Devet- nest ti je godina, zar ne? Kad jednom budeš star kao ja, ovdje će mnogo toga biti drugačije. Ovamo će se naseliti došljaci i nastat će mir. Za deset, petnaest godina revolveraš neće moći zaraditi kruh, ali čovjek koji se razumije u goveda, uvijek će naći zaposlenje.

— Goveda! — posprдно će Rio.

— Da, goveda. Ako se netko razumije u goveda, može se obogatiti. A ti se razumiješ, znaš s njima postupati. Promatrao sam te. Za nekoliko godina mogao bi imati svoj ranč, a jednoga dana postati bogataš. Što se mene tiče, ja ću upravo to učiniti s novcem koji sam zaradio kao gonič i vođa karavane. Kupit ću zemlju i načiniti veliki ranč. Uvijek ću trebati dobre radnike. Ti bi mi dobro došao.

— Ja? — Rio je bio iznenađen. — Zašto? Da skupljam kravlju balegu za vatru? Ne, ja to ne želim. Goveda smrde kao kuga! — Udari se rukom po praznim koricama. — Nemam ja vremena za gubljenje. Sit sam toga da budem nitko i ništa. Želim postati slavan, a to se može postići samo revolverom. Vi ćete se čitav život kinjiti sa smrdljivim govedima i gotovo nitko neće znati za ime Body Kilpatrick! Ja ću se ogledati s nekim poznatim revolverašem i rastrgati ga u komadiće, a nakon toga svi će znati moje ime!

Na čas ušuti, ali odmah žustro nastavi:

— Želim svoje oružje, Body, i svoju plaću. Otići ću u grad. U Gunsightu vidim svoju šansu.

Kilpatrick odmahne glavom.

— Možda sam budala. Imao sam mladeg brata. Sa šesnaest godina ubijen je u blizini Atlante. Bio ti je u mnogočemu sličan. Zbog toga me boli kada te čujem da tako govoriš. Do davo-la, Rio, ti možeš mnogo toga postići! Zaboravi revolvere i iskoristi ono što si ovih tjedana naučio!

— Dajte mi moje dolare i moje koltove — tvrdoglavo odgo-

vori Rio. — To je svo što tražim od vas, Kilpatrick.

— Razmisli još jednom! Za dva dana smo na cilju.

— Želim svoje pucaljke!

Kilpatrick duboko uzdahne.

— Podi sa mnom do kola s kuhinjom. Dva i pol mjeseca bio si ovdje, ali svoje oružje ne možeš dobiti.

Dugo su šutjeli. Mladićevo je lice bilo u grču, a crte lica podsjećale su na stijene isprane vodom. Ispod masnog šešira izvirivali su plavi čuperci kose.

— Oružje je moje vlasništvo!

— To je točno, ali ga ipak nećeš dobiti prije no što goveda dovedemo u Gunsight. Tamo zacijelo postoji šerif i ja ću njemu predati tvoje revolvere. On neka odluči da li će ti ih dati ili ne.

Riove su tamne oči sjale.

— Kilpatrick!

Body polagano stavi ruku na držak svog revolvera.

— Nemoj se sa mnom prepirati, Rio. Zapravo, mogao si do-sad naučiti da se ovdje moja riječ poštuje. Vodič karavane je moćna osoba. Njegovu riječ mora slušati svaki jahač. Tvoje revolvere izručit ću šerifu. to je moja posljednja riječ.

Rio Fanning ugrize se za usnicu, a oči mu se suze.

— Dobro — naposljetku mrzovoljno promrmlja. — Ne mogu se sa svima vama boriti. Kada budem ponovo imao svoje revolvere, tada ćemo dalje razgovarati.

— To si izbij iz glave, Rio — mirno mu odgovori Body. — To bi bila velika ludost.

— U to ne vjerujem. Ovdje, u Teksasu svi vas poznaju kao iz-

vanrednog vodiča i čovjeka koji se zna boriti. Ako u tome uspijem, moje će se ime ubrzo...

— To ti neće donijeti slavu. Ja sam vodič goveda, a ne revolveraš.

Fanning posprdno razvuče usnice.

— Zapravo, to je isto. U svakom ću slučaju s vama obračunati.

Body nije više mogao potiskivati bijes.

— Slušaj me ti, uobraženko!

— siktao je. — Ja sam ispalio toliko hitaca da ih ti ne bi mogao izbrojiti. Jahao sam u Hoodovoj konjici kada si ti još bio u peleenama! Ja svoj kruh ne zaradujem revolverom, ali, opominjem te, nemoj me izazivati! Premlad si da umreš.

— Ja neću umrijeti — uvjerljivo odgovori Rio. — Kada dobijem natrag svoje revolvere, ubit ću vas!

III

Kilpatrick zaustavi vranca na vrhu brežuljka. Tu je trava bila sočna i meka. Okrene konja i pogleda dolje na stado koje se kretalo.

Stado se sastojalo od četiri tisuće dugorogih teksaških goveda. Crvena, crna, bijela, plavkasta i goveda s mrljama lagano su se kretala prema sjeveru. Ogromno stado prostiralo se miljama, a jahači su ga pratili sa strana i tjeroali uz povike.

Bio je to veličanstven pogled i Body se zanio. Koso preko bedara ležala mu je puška Springfield, puška Rija Fanninga, a u njegovim bisagama bili su Riovi revolveri. Mladića je isplatio i ne bez žaljenja promatrao kako

je osedlao konja i odjurio u smjeru Gunsighta.

Sada će sve ovisiti o tome na koji se način u gradu provodi zakon. Ako preda Riovo oružje nekom pristojnom šerifu i objasni mu mladićevo ponašanje posljednjih tjedana, tada će Fanning imati velikih teškoća da dobije natrag svoje revolvere.

Body je sada imao važnijih briga. Predao je vodstvo karavane Jessu Fordu, pa krenuo naprijed kako bi sve priredio za smještaj goveda, potražio kupce i počeo pregovore o prodaji. Osim toga, htio se osvjedočiti kakva je vrsta grada Gunsight i kakve su prilike, jer tamo je trebao pustiti s uzde dvadeset žednih teksaških kauboj, željnih provoda.

Mamuznu vranca i krene preko smeđe ravnice. Ubrzo su stada ostala daleko iza njega.

Kasno poslije podne s vrha nekog brežuljka ugledao je Gunsight. Pred njim se prostirala prostrana ravnica obrasla sočnom travom. Kansas-Pacific željeznica bila je obasjana zalažećim suncem. Pruga je presijecala preriju i završavala kod sabirnih korala i rampi za utovar goveda.

Kilpatrick je promatrao grad podijeljen tračnicama, koje su svjetlucale obasjane suncem. Bio je to novonastali grad, ali činio se prilično velikim.

Sjeverno od željezničke pruge nalazila se trgovačka četvrt i skupina stambenih kuća. Većina je bila od smeđih dasaka, a samo su neke bile bijelo i plavo obojene.

Bodyjevu pažnju više je privu-

kao južni dio grada, s onu stranu pruge. Tamo će nagnuti njegovi kauboji sa svojim gorko zasluženim dolarima. Svaki govedarski grad imao je taj dio grada. Bila je to davolska mješavina saluna, kockarskih rupa, bordela i plesnjaka. Bodyjevo se čelo nabralo jer je bio iznenaden veličinom tog dijela Gunsighta, dvostruko većim od sjevernog. Usnice stisnu u usku crtu. Tamo će njegove kauboje vrebati tisuću iskušenja, koja će im nemilosrdno izvlačiti novac iz džepa.

Body se osjećao odgovornim za svoje ljude. Većina ih je već mnogo godina pripadala njegovoj družini i on je želio da za svoj novac dobiju pravu protuvrijednost. Znao je da će mnogo popiti, ali nije želio da im podvale patvoreni viski. Također mu je bilo jasno da će željeti kockati, ali htio je spriječiti da ih opljačkaju obilježenim kartama. Bilo mu je jasno i to da će se htjeti zabavljati s lakim djevojkama, ali želio je spriječiti da ih one »olakšaju« za teško stečenu zaradu.

O svemu tome želio je razgovarati sa šerifom. Čuvar zakona morao bi o svemu tome voditi računa. Najprije je želio razgovarati s Isaacom Gaultom.

Body opipa rukom njegovo izgužvano pismo koje mu je bilo u džepu, a kojeg je primio od gradonačelnika Gunsighta. Ono je bilo odlučujuće kada se uputio da svoja stada dovede u taj grad. Gault mu je u pismu objasnio da su u tom stočarskom gradu sjajni uvjeti za prodaju stoke. Body je imao prilično muke da trojicu uzgajivača

stoke nagovori neka sakupe svoja stada i povjere mu da ih odvede u taj novi grad, u kojem nitko od njih do tada nije bio. Naokolo je bilo vrlo mnogo sočne trave i Body je računao da će goveda postati teža nego da ih je odveo u Abilene ili Dodge.

Kad Gaultovi navodi ne bi bili točni, kad u gradu ne bi bilo kupaca i kad ne bi bilo dovoljno stočnih vagona, čitava računica bi pala u vodu. Nikada se točno ne zna s čime se sve mora računati i zato je Body zamišljeno jahao prema gradu.

IV

Nad gradom se uzdizao dim lokomotive. Body je čvrsto držao uzde svog vranca kada je krenuo u četvrt u kojoj su se nalazila zabavišta. Motrio je na obje strane glavne ulice, prljave i prašne, a lice mu se smrknilo. To je bilo jedno od najotrcanijih zabavišta koje je ikada vidio. Imao je osjećaj da su se ovdje sakupile najpropalije djevojke i najopasniji kockari. Ako je Riju još na umu da se proslavi pucnjavom, odavde će izletjeti brzinom vjetra.

Vranac se najednom zaustavi uz rub kolnika. Životinju je uplašio pucanj koji se začuo zdesna. Dva kolta su se ispraznila u salunu i nervozni konj se propeo na stražnje noge. Pokretna dvostruka vrata saluna naglo se otvore i tresnu o zid. Neki čovjek izleti poput taneta i natraške se sruši u prašinu. U desnoj je ruci držao kolt, a lijevom se držao za trbuh.

Kilpatrick ugleda krv koja mu je liptala između prsta. Čovjek je bio gadno pogođen, ali

bio je snažne građe pa je nastavio mlatiti koltom po zraku, a njegov je glas nalikovao riki pogodenog bika.

— Trask, ti prokleta svinjo! — urlao je. — Ja još nisam mrtav! Izidi, ne skrivaj se poput kukavice!

Kilpatrick potjera konja malo unazad, da izbjegne pucnjavu, i zagleda se u vrata saluna kroz koja je maločas izletio crnokosi čovjek s bradom. Malo zatim vrata se prestanu njihati.

Snažan čovjek bio je na koljenima. Bližio mu se kraj.

— Trask! — siktao je. — Kažem ti da izadeš! Bori se dok još mogu držati revolver!

Vrata se nisu ni pomaknula. Krv je liptala iz trbuha bradatog čovjeka, koji je bio na kraju snaga. Još je jednog trenutka ciljao na vrata saluna, a tada mu je ruka zadrhtala i spustila se, a oružje ispalo u prašinu. Velika glava spustila mu se na prsa.

— Trask — stenjaio je — izidi...

Glas ga je izdao i čulo se još samo krkljanje.

Najednom se pokretna vrata otvore i izide čovjek obučen u crno. Ispod šešira provirivala mu je plava kosa, koja je sezala sve do ramena. Iste boje bili su mu i brkovi i brada. Krvavocrvena usta posprdnno su se smješkala.

Kilpatrick nije na njemu opazio samo zvijezdu na crnom kaputu, nego i dva revolvera na njegovim bokovima, koji su bili utaknuti naopako, tako da ih je morao vaditi pokretima preko trbuha. To je bio način na koji su to činili priznati revolveraši, i to oni najbezobzirniji.

Trask je držao u ruci kolt s

dugom cijevi iz otvora koje se pušilo. Gledao je dolje na bespomoćnog čovjeka koji je klečao na koljenima podupirući se rukama. Otvorio je usta, koja su se svojom debljinom isticala ispod brade, i hladno izustio:

— Dobro, Kane...

Još je jednom opalio u čovjeka na zemlji, a zatim spremio kolt i stegnuo pojas.

Nekoliko je trenutaka sve bilo tiho. Body je kao opčinjen sjedio sedlu. Vranac se ponovo uznemirio od hica. Jahač smiri konja i pogleda nepomično tijelo na zemlji.

Ljudi koji se se sakupili na nogostupu stajali su kao skamenjeni.

Trask se obazre naokolo s pobjedonosnim smiješkom

— Neka vam to svima bude pouka! — zaurla. — A sada maknite taj kup govna!

Zatim se vrati u salon. Ljudi su znatiželjno buljili u mrtvaca. Kilpatrick pokrene vranca i krene glavnom ulicom. Sada je držao Riove revolvare u takvom položaju da je svakog trenutka mogao iz njih opaliti. Prvi utisak o Gunsightu bio je strašan. Sada je znao na čemu je. Zakon se ovdje toliko poštivao da je svatko bio prisiljen braniti se sam svojim oružjem.

Body je na to bio naviknut.

V

Dok je jahao kroz zabavišta, Body se osvrtao na obje strane glavne ulice. Pogledom je tražio Rija Faninga. Momak je već odavno morao biti u gradu, a Kilpatrick nije zaboravio na njegove prijetnje.

Mladić se nije pojavljivao. Bo-

dy prede prugu i nade se u drugom dijelu grada. Ovdje su se nalazili dućani, restorani i nekoliko ureda, što je zaokružilo sliku grada.

Pogled mu padne na plosnatu zgradu od dasaka topole. Prozori su imali rešetke. Iznad vrata visio je natpis na kojem je nespretnom rukom bilo napisano: »ŠERIF I ZATVOR«.

Body sjaše i zaveže uzde na motku. Htio je otvoriti vrata, ali su bila zaključana. Nitko se nije pojavio ni kada je šakom lupao. Okrene se i nasuprot ugleda salun, jedini u tom dijelu grada. Možda bi mu krčmar znao reći gdje bi mogao naći Isaaca Gaulta, gradonačelnika.

Salun je bio dugačak, uzak i mračan. Jedini gost bio je neki postariji čovjek, što je zacijelo bilo zbog toga jer je bilo još rano. Starac je bio neobrijan najmanje tjedan dana, a na sebi je imao nešto otrcano, što je vjerojatno nekad bila bijela košulja. Sjedio je u kutu i slagao karte, a od vremena na vrijeme potezao bi iz boce koja je stajala pred njim na stolu.

Krčmar je bio zaokupljen istjerivanjem muha. Kada su zaškrpila vrata, okrene se i zagleda u visokog muškarca u prašnom odijelu i prebačenim bisagama. Zatim ode iza točionice.

— Izvolite? Što da vam natočim?

— Bourbon, dvostruki, i to onaj najbolji.

Body skine šešir i rukom prede preko znojne kose. Zatim odloži pušku na točionik i smotata cigaretu. Za to vrijeme krčmar mu je natočio piće.

Viski mu je izvanredno pri-

jao. Bilo mu je to prvo piće nakon nekoliko mjeseci. Uživao je u okusu i mirisu, a u želucu je osjećao ugodnu toplinu.

— Možete li mi reći gdje mogu naći gradonačelnika?

— Tullyja Jordana? — Krčmarevo se lice razvuče u grimasu. — On će zacijelo biti u svojoj rupi na drugoj strani grada. Rupa se zove »The Waterhole«.

Body nabra čelo.

— Jordan? Mislio sam da je gradonačelnik Isaac Gault.

Umjesto odgovora krčmar namigne i pokaže glavom na kraj prostorije. Body se polagano okrene. Oronuli starac slagao je karte i upravo ponovo gutao iz boce. Sada digne glavu i umorno pogleda Bodyja.

— Ne — reče tankim drhtavim glasom — ja nisam više gradonačelnik, ali još sam Isaac Gault. Što želite od mene?

Kilpatrick je buljio s nevjericom u čovjeka, osjećajući se kao da ga je netko lupio maljem po glavi.

Zar je ta pijana propalica osnivač ovog grada? Čovjek koji mu je pisao ono uvjerljivo pismo, na temelju kojega je dotjerao svoje stado ovamo, i to mnogo duljim putem nego što je do Abilene ili Dodgea?

Body zgrabi pušku, pride čovjeku i pogleda u njegove zakrvavljene oči.

Gault mu uzvрати pogled. Usnice su mu se trzale. Zacijelo mu nije bilo lako pogledati Bodyja u lice. Napokon promuklim glasom izusti:

— Sigurno ste iz Teksasa... Tako izgledaju samo Teksasani.

— Da, do davola, dolazim iz

Teksasa! — oštro odgovori Body. — Zovem se Kilpatrick i doveo sam ovamo četiri tisuće goveda, jer ste me vi pozvali da to učinim. Vi više niste gradonačelnik Gunsighta, što to znači?

Gault nije odmah odgovorio. Kao da je tražio prikladne riječi. Naposljetku upita:

— Četiri tisuće goveda? Vi ste ih doveli ovamo?

— Jesam, do đavola! Prije no što se smrkne bit će ovdje...

Kilpatrick nije više ništa rekao. Gault je okrenuo glavu od njega kao da je izgubio zanimanje za daljnji razgovor. Drhtavim prstima stavi jednu kartu na drugu, a zatim žalosna lica zatrese glavom.

— Šteta — reče nesigurnim glasom. — Doista šteta.

Sad se Kilpatrick razbjesni. Zgrabi starca za prljavu košulju, tako naglo da se stolac prevrnuo, i zaurla:

— Što je šteta?

Gault se nije prestrašio. Samo je žmirkao očima. Ruka koju je stavio na Bodyjevo rame bila je hladna kao led.

— To što ste došli u krivi grad — reče polagano. — Ovdje nećete postići razumnu cijenu za svoja goveda. Ako ne želite prodati uz gubitak, morate odmah krenuti dalje za Dodge.

VI

Kao opčinjen, Body Kilpatrick je držao starca za ovratnik košulje. Zatim osjeti da ga bijes prolazi. Povukao je drugi stolac i gotovo nježno gurnuo Gaulta natrag da sjedne. Starac ga uopće nije gledao. Ruka mu nagonski posegne za bocom, ali Body mu je oduzme.

— Dobro, Gault — reče nježno, no svatko tko ga je poznavao znao bi da je to opasan znak. — Nisam gonio goveda dovde zato da bih raspravljao s nekim pijancem. Sada ćete mi sve po redu objasniti. — Body preko ramena dovikne krčmaru: — Donesite mu kavu, i to dvostruku!

— Meni nije potrebna kava — prosvjedovao je Gault. — Dajte mi radije još jedno piće, a tada ću vam sve ispričati. Sada sam se sjetio da sam vam napisao ono pismo. Poslao sam još jedno, ali to je zacijelo stiglo prekasno, nakon što ste već krenuli. Sjednite napokon i popijte nešto sa mnom. — Stari gotovo bešumno uzdahne, pa doda: — Možda će mi kava ipak dobro doći.

Krčmar ju je upravo donio i stavio šalicu pred Gaulta na stol. Starac obim rukama prinese šalicu ustima i pri tom je gotovo polovinu prolio. Pio je velikim gutljajima, zatim odložio šalicu.

Na njemu se vidjelo da se ipak malo sabrao i tog trenutka Body nasluti da je to nekada bio čovjek snažne volje i sposobnosti.

— Ono pismo — počne Gault, a glas mu je postao nešto snažniji — pisao sam u najboljoj namjeri. Tada sam još bio namještenik željezničkog društva. Gunsight se počeo razvijati. Takvo pismo pisao sam svima za koje sam znao da se bave prodajom goveda.

Podigne glavu.

— To je bio moj san, Kilpatrick. Bio sam namještenik željeznice na agentskoj osnovi i

nakupac stoke. Sanjao sam o tome da osnujem novi grad govedara. Htio sam stvoriti mjesto gdje će se kauboji moći zabavljati a da ih nitko ne prevari, kao što je to svuda gdje postoji velika trgovina stokom. Htio sam izbjeći greške Dodgea i Abilene. — Lice mu se pretvori u grimasu. — Ali nije mi uspjelo.

— Što vas je spriječilo?

Gault se nasmiješio, s gorčinom.

— Spriječio me Jordan. Tully Jordan. — Napravi bespomoćnu kretnju. — On i viski.

— Tko je Tully Jordan?

— Uskoro ćete ga upoznati... bojim se. Ne postoji stočarski grad istočno odavde iz kojega nisu njega i Traska potjerali. — Stari uzme još jednom šalicu i ispije ostatak kave. — Sve je na početku dobro krenulo i tako je bilo dok se nisu pojavili Jordan i Trask. Jordan je lukav i spretn. Osim toga, znao je moju slabost. — Gault pokaže bocu. — Kao mladić podlegao sam tom zlu. Zatim sam prestao i nisam više pio ni kapi. Sve je bilo u redu, samo nisam smio pice ni okusiti. Nakon prve čaše ne mogu prestati. Jordan je to saznao. Njemu mogu zahvaliti što sam se ponovo prihvatio boce. Još danas ne znam kako mu je to uspjelo. Pretvarao se da mi je prijatelj. U početku smo pili zajedno po jedan viski dnevno, zatim dva... Nakon nekog vremena pio sam sâm.

Gault okrene izmučeno lice prema Bodyju.

— I tako sam sada opet pijanac. On je to i želio, jer samo je tako mogao ostvariti svoje cilje-

ve. Željeznica me najurila, a on je preuzeo moje mjesto. Udaljio me s mog položaja i njega su izabrali za gradonačelnika. — Starac duboko uzdahne. — Imao sam dobrog šerifa i jedne su ga noći napunili olovom. Sada zvijezdu nosi onaj prokleti Trask.

— Trenutak samo — prekine ga Body. — Taj Trask... to je onaj momak koji nosi dva revolvra naopake?

— Da to je on. Odakle ga poznajete?

— Danas sam ga vidio u akciji. Ubio je nekog čovjeka imenom Kane.

— Dakle, ipak je udesio Buda — umiješa se krčmar.

— Bud? — Kilpatrick se okrene.

— Bud Kane. On je bio namještenik kod željeznice kao lovac. Pristojan momak, ali tvrdoglav...

— Dobro — prekine ga Body. — Sada znam kako stvari stoje. Ali ja želim prodati svoju stoku. Imam prvorazredna goveda, koja su tako debela da se jedva kreću, i želim za njih postići najvišu cijenu.

— To biste i postigli da nije Jordan postao agent željeznice. Bilo je ovdje mnogo kupaca, ali on ih je sve otjerao. Kao agent željeznice sve ih je imao u šaci i određivao je tko će dobiti vagon.

— Razumijem — promrsi Body mrzovoljno. — On je dakle jedini kupac u gradu?

Tako je. Morat ćete prihvatiti njegovu cijenu ili stado otjerati u Dodge.

— Grom i pakao! — poviče ljutito Body. — U Dodgeu u ovo

vrijeme sve vrvi od goveda. Tamo nema više paše, a cijene su pale. Moram svoje ljude platiti za još jedan mjesec... — ustane. Lice mu je bilo puno bijesa i zabrinutosti. — Ne mogu stado otjerati u Dodge!

— Tada će Jordanov račun uspjeti. — promrsi starac i doda: Potrebno mi je još jedno piće. Kilpatrick.

— Pijte sve dok vam ne stane u grlu! — ljutito zareži Body.

— To ću zacijelo i učiniti. — Gault zgrabi bocu i povuče dugi gutljaj. — Moj ugled kao gonika stada sada je na kocki — reče Body više sam za sebe. — Ako prvorazredna goveda prodam uz gubitak, u Teksasu sam propao.

— Žao mi je Kilpatrick — reče Gault — ali...

Nije dorekao rečenicu jer su se vrata saluna snažno otvorila.

Body se trgne i nagoni stavi ruku na držak revolvera. Kad je na vratima ugledao ženu, opet se opusti.

Žena je bila bijesna, što ju je činilo još ljepšom. Njena je bujna kosa bila bakrenocrvena, a češljala ju je visoko ovijenu oko glave. Smaragdnozelene oči su joj sjale, a uska haljina ocrtavala je besprijekorno tijelo. Grudi su joj se uzbuđeno uzdizale. Ostala je stajati kraj vrata i naizmjenice gledala u Kilpatricka i Gaulta, i to takvim pogledom da bi se i santa leda rastopila.

Zatim bešumno uzdahne i malo se opusti.

— Ti si, dakle, ovdje — izusti zvučnim glasom. — Tako sam i mislila. — Zatim pogleda u Bodyja. Vi ste platili ovu bocu?

— Ja sam platio samo kavu

— odgovori Kilpatrick i pokaže praznu šalicu na stolu.

— To znači da ju je uzeo na veresiju — reče i okrene se prema krčmaru.

— Gospodice Stewart, imao je novac, pa što da radim nego da ga poslužim?

Ona ponovo ljutito pogleda Gaulta.

— Zacijelo moram prebrojiti novac što ga držim u kutiji za šećer. Dobro, oče, što...

Nesigurnom kretnjom Gault ustane.

— Umiri se, mala. Imali smo poslovni razgovor. Kilpatrick, kako vam je ono ime?

— Body.

— Body Kilpatrick iz Teksasa... moja kćerka Stewart. Gospodin Kilpatrick je upravo doveo prva stada iz Teksasa.

Djevojka pogleda Bodyja prodornim pogledom pametnih očiju.

— Vi ste, dakle, nasjeli na pismo?

— Jesam.

Zacijelo je predugo bio na putu, gdje nije vidio ni jedne žene, ali to nije bio jedini razlog što je osjetio neodoljivu draž ove prekrasne djevojke. Nikada ga nije tako zbunio pogled jedne žene.

— Gospodine Kilpatrick, zaista mi je žao. Kada je pisao ono pismo, sve je bilo drugačije. Otac...

— Mala, ostavi me na miru i hajde pripremiti objed. Body je zacijelo gladan.

— Ne, hvala — odgovori Body. — Moram se pobrinuti za stado.

Djevojka je mirno i ispitivački odmjerila Bodyja od glave do pete, a zatim se nasmiješila. Bio

je to lijepi, iskreni smiješak. S njenog lica nestalo je srdžbe kada je gotovo službeno rekla:

— Možda onda neki drugi put, gospodine Kilpatrick.

— Sa zadovoljstvom, gospodice Stewart — odgovori Body, čvrsto je gledajući u oči.

Ona se brzo okrene i uzdahne.

— Dobro, ti imaš svoju bocu, oče. Što se mene tiče možeš je i ispiti. Podgrijat ću jelo. Želim vam mnogo sreće s vašim govedima, gospodine Kilpatrick. Bit će vam jako potrebna.

Otišla je prije no što je Body odgovorio.

— Mnogo je slična majci — dirnuto rače Gault. — Postao sam pijanica kad je Linda umrla pri porodu. To čovjeka gadno potrese kada voli ženu i najednom ostane sam.

— Ne mogu o tome suditi — odgovori Kilpatrick gledajući i dalje u vrata. — Nikada nisam bio oženjen. Ono što me sada zabrinjava to su moja goveda. Moram nešto poduzeti.

— Nemate nikakvih izgleda — promrmlja Gault.

— Nisam baš siguran. Razgovarat ću s Tullyjem Jordanom.

VII

»Waterhole« je bio ispunjen do posljednjeg mjesta. Body se progura kroz pokretna vrata, zaustavi i pokuša sve razgledati.

Lake djevojke u haljinama koje su više razotkrivale, zaokružile su sliku. Muškarci koje su animirale na piće bili su propali, mračni momci, kakvih ima u svakomu stočarskom gradu. Dok je koračao prema točioni-

ku, nekoliko njih ga je znatiželjno promatralo.

Krčmar je odmah bio na svom mjestu.

— Prijatelju, što ćete popiti?

— Tražim Tullyja Jordana. Moram s njime razgovarati. Rečeno mi je da ću ga ovdje naći.

— Tully? Da, on je u stražnjoj sobi. Morat ćete malo pričekati. Kod njega je Trask.

— Nisam došao da bih čekao.

— Bodyjevu strpljenju bio je kraj. — Podite k njemu i recite mu da s njim želi razgovarati čovjek koji je ovamo dotjerao četiri tisuće goveda.

Krčmar podigne obrve.

— Stado?

— Čuli ste — grubo odgovori Body.

— Trenutak, prijatelju!

Čovjek nestane iza nekih vrata. Brzo se vrati i pokaže na vrata iza točionika.

— Prodite ovuda. Tully želi odmah s vama razgovarati.

— Zaista ljubazno — mrzovoljno odgovori Body i pade za čovjekom.

Krčmar otvori vrata.

— Gazda, to je on. Uđite unutra, prijatelju — reče, pa se makne u stranu.

Body uđe. Prostorija je bila uređena poput ureda. Uz jedan zid bio je pisači stol s ladicama, u sredini stol, a na suprotnom zidu sofa.

Kada je ušao, oba muškarca ustanu i pridu.

Body je odmah prepoznao Traska, odjevenog u crno. Drugi je zacijelo bio Jordan. Body, koji je stekao dovoljno iskustva putujući kroz stočarske gradove Zapada, odmah je mogao prosuditi koji je od njih dvojice

opasniji. Zato svu pažnju posveti Jordanu, koji mu je pružao ruku.

— Tully Jordan — predstavi se.

Bio je Bodyjeve visine i približno istih godina, dobro građen, širokih ramena i snažnih prsa. Bio je blijed, ali unatoč tome dobro je izgledao. Imao je sive oči kao i Body. Velika usta bila su mu razvučena u ljubazan smiješak. Bio je pristalo odjeven, u čisto i izglacano jahaće odijelo, vjerojatno šivano po mjeri. Na uskim bokovima bio je opasan opasačem s revolverom. Izgledao je poput rančera ili kauboja koji se dotjerao za izlazak u grad. Na neki neobjašnjiv način, Kilpatricku je bio simpatičan.

— Ja sam Body Kilpatrick — predstavi se Teksašanin, pa ispriča Jordanu o svojim govedima koja se približavaju gradu.

Jordanove oči bile su cijelo vrijeme uperene u Bodyja. Slušao ga je punom pažnjom.

— Čovječe, to je sjajna novost! Prva stada koja dolaze u Gunsight! To će biti veliki događaj! Prostrijet ćemo crveni sag u znak dobrodošlice! Kilpatrick, grad pripada vama i vašim ljudima!

Kilpatrick odgovori na njegov snažan stisak ruke, a zatim je brzo spusti. Borio se s osjećajem simpatije koju je osjetio za Jordana.

— Sve što želim jest dobra cijena za goveda.

— Dobru cijenu? Čovječe, bolju nećete postići u čitavom Kanzasu!

Body nabra čelo. Nešto je tu trulo. Jordan to opazi i tiho se

nasmije.

— Vi ste, zacijelo, jedan od onih koji ste dobili pismo od Isaaca Gaulta. Sigurno ste razgovarali s jadnim starim Ikeom prije no što ste došli ovamo, a on vam je mnogo toga lošega o meni ispričao. Zar nije tako?

— Saznao sam ponešto što nisam očekivao.

— Sve su to gluposti — odgovori Jordan ozbiljna lica. — Ike je izgubio mjesto kod željeznice kao agent samo zato što je pijanica. Vi znate kakvi su pijanci... njima se uvijek drugi za sve krivi.

Jordan se okrene i pride pisaćem stolu. Iz ladice izvadi čašu i stavi je na stol. Tamo je stajala boca s prvorazrednim bourbom. Ulije piće u čašu.

— Pijete, Kilpatrick. Vaše se stado, dakle, sastoji od četiri tisuće goveda?

Body sjedne na stolicu i pogleda u Traska, koji je sve vrijeme šutio i igrao se svojom bradom.

— Da — odgovori Body, pa se obrati Trasku: — Vi ste šerif?

— Glavom i bradom! — odgovori umjesto Traska Jordan, smiješući se. — Možda još niste čuli za Traska Waynea, ali to će se ubrzo promijeniti. Ako se Gunsight razvije onako kao što je počeo, uskoro će Trask postati jedan od najpoznatijih šerifa Zapada.

— Moguće — odgovori Body. — Danas sam ga već vidio na poslu.

— Znam, vidjeli ste kad sam ubio Buda Kanea. Bio je narušitelj mira. — Trask se i dalje igrao bradom. — Htio sam ga uhapsiti jer je bio pijan i pravio

je nered, ali se opirao.

— Da li je to običaj u Gunsightu? Ako je tako, onda će moji ljudi ubrzo imati velikih neprilika.

Jordan se ponovo nasmije.

— Razumijem vas. Teksaški su kauboiji poseban soj ljudi. Oni mogu ovdje raditi što god žele tako dugo dok neku djevojkicu ne siluju na pruži usred bijela dana. Na momke koji ovdje borave moramo drugačije paziti... Otkad je stigao, Kane je stalno pravio neprilike. Wayne je tome napokon učinio kraj. — Jordan gurne čašu prema gostu.

Body gucne i osjeti da je to prvorazredan bourbon iz Kentuckyja.

— Problemi koje imamo ovdje u gradu sada nisu tako važni — nastavi Jordan. — Ono što me sada zanima, to su vaša goveda.

— Stoka pripada trojici uzgajivača u Val Verde Countyju u Teksasu. Ja sam vodič. Vlasnici očekuju da isposlujem dobru cijenu. Na temelju pisma Isaaca Gaulta smatrao sam da ću to postići u Gunsightu. Goveda će večeras stići na pašnjak s onu stranu rijeke. Želio bih sutra tamo dovesti kupce, da na licu mjesta vide goveda.

— Ovo s kupcima — zamišljeno će Jordan — to je mali problem koji još nismo razriješili. Naime, kupci su još uvjereni da je Dodge najbolje mjesto. Oni ne vjeruju da će se tržište u Gunsightu razviti, ali to će se ubrzo promijeniti. Kao što sam rekao, Kilpatrick, od mene ćete dobiti dobru cijenu. Kad se sve sredi, ja ću kupiti sva stada.

Body još jednom gucne.

— To rado čujem, Jordan. Ali još nešto. Moja su goveda sada teža za pet do deset kilograma nego bi bila kad stignu u Dodge. Ne želim samo dobru cijenu, nego cijenu koja bi trebala biti mnogo viša od one koju bih postigao u Dodgeu.

Smiješak na Jordanovim usnama se zaledi a čelo namršti.

— Najprije moram vidjeti goveda.

— Naravno — nehajno odgovori Kilpatrick. — Dodite sutra ujutro na pašnjak.

— Dobro. Ja..

Nije završio rečenicu jer se vrata najednom otvore.

Sva se trojica okrenu. Body odmah prepozna čovjeka na vratima i naglo ustane.

Na vratima je stajao Rio Fanning. Pojasevi oko njegovih bokova više nisu bili prazni.

I Jordan ustane.

— Što to znači?

Fanningove su ruke bile u blizini revolvera. Bijesno je gledao u Bodyja.

— Želim natrag svoju pušku!

Polagano i odmjerenih pokreta ustane i Trask.

— Slušaj, momčiću!

Glas mu je bio oštar i hladan.

Rio ga kratko pogleda, pa se ponovno obrati Bodyju:

— Vani sam vidio vašeg konja i uzeo iz bisaga svoje koltove. Od krčmara sam saznao da ste ovdje. Sada želim natrag i pušku. — Pogleda pušku, koja je bila na stolu. — Vratite mi je!

— Što to znači? — prosikće Jordan.

Body uzdahne.

— Momak sa smatra velikim revolverašem — počne objaš-

njavati umornim glasom. — Morao sam mu uzeti pucaljke i otjerati ga. Namjeravao sam oružje predati šerifu.

— Šerif sam ja — reče Trask. — pa ću ga i uzeti.

Trask pride korak bliže, lak-tom odmakne crni kaput i ruke približi revolverima.

— Momče, prekinuo si poslovnj razgovor.

— To me se uopće na tiče — otrovno odbrusi Rio šerifu. — Želim svoju pušku!

— Dobit ćeš je kad ja to budem smatrao potrebnim — odgovori Trask. — Ti uopće nemaš što tražiti. Šerif u Gunsightu sam ja.

Rio se malo približi šerifu, smiješući se.

— Pa da si i sam Bog, to se mene ne tiče. Puška na stolu pripada meni. Vratite mi je i ja ću odmah otići!

Trask se također nasmiješi.

— Momče, ti zaista svašta pričaš. Zacijelo ne znaš tko sam ja. Da li si ikada čuo za ime Trask Wayne?

— Nisam — nehajno odgovori Rio. — Da li ste vi čuli za ime Rio Fanning?

— Nisam — odgovori Trask — no ako u roku od tri sekunde ne nestaneš, više nitko neće ni čuti... osim, naravno grobara.

— Trask — umiješa se Body i htjede uhvatiti pušku — ostavite mladića. Svoje je koltove već...

— Ne miješajte se, Kilpatrick! — Trask se približi još jedan korak naprijed i malo opusti ramena. — Ako se momak želi proslaviti, neka mu se pruži prilika. Tvoja puška je u mojoj

nadležnosti, momče. Ako je želiš natrag, uzmi je sâm.

Fanningovo lijepo lice se zapjuri.

— Upravo ću to i učiniti. — Ruke mu se približe koltovima.

— Do đavola, Jordane! — ponovo se umiješa Body.

— Ne brinite — odgovori Jordan. — Wayne će srediti stvar.

— Nemam volje gledati kako će ubiti maloga!

Ne ispuštajući iz vida Traska, Rio reče:

— Ne brinite za »maloga«. Daj mi tu pušku, bradonjo!

— Dat ću ja tebi nešto drugo — odgovori Trask i bez upozorenja izvuče revolvere.

Jordan i Body izmaknu se u stranu. Unatoč tome, Body opazi kako je: mladić, nevjerojatnom brzinom, izvukao revolvere.

Trask je bio gotovo isto tako brz... ali samo gotovo.

Iz Riovih revolvera se pušilo. Dva metka zabila su se u Traskova prsa i on se nasloni o zid, pa onda lagano spuže na zemlju. Prsti mu olabave i on spusti koltove. Nije ih stigao upotrijebiti.

Sekundu prije smrti zapiljio se u Rija.

— Bože moj... — zastenje.

Bile su mu to posljednje riječi u životu.

Mrtva tišina u sobi bila je ispunjena dimom baruta. U zraku kao da je još treperio zvuk pucnjeva. Iz jednog kuta izvlačio se Jordan, iz drugog Body. Elegantnom kretnjom Rio spremi koltove u korice, pa ode do stola da uzme pušku.

— Imate li kakvih pitanja? —

Rio pogleda Bodyja. — Možda vi? S vama ionako imam još jedan mali obračun.

Body je opazio kako mu oči grozničavo sjaju. Ne računajući Indijance, ovo je bila prva mladičeva žrtva. Body je bio svjestan da će Rio i za najmanju sitnicu ponovo pucati, pa je pazio da mu ruka ostane što dalje od kolta.

— Sve je u redu, Fanning — reče. — Uzmi svoju pušku.

— To ću i učiniti. — Rio zgrabi pušku i stavi je pod mišku. Zatim se obrati Jordanu: — Znači, vi ste u ovom gradu veliki gazda?

— Da — odgovori Jordan.

Ono što je vidio zacijelo ga se jako dojmlilo, jer je i on držao prste daleko od oružja.

— Tada ću vam nešto reći. Vaš sjajni šerif je mrtav. Ja neću snositi krivicu, jer je on prvi potegao. Onaj koga budete nahuškali na mene neka bude brži od njega. — Natraške krene prema vratima. — Što se vas tiče, Kilpatrick, spreman sam sve zaboraviti, ali nemojte mi stati na put. Vidjeli ste kako je prošao Trask.

Prije no što je Body stigao ista odgovoriti Rio izade.

Jordan je ne vjerujući piljio u Traskov leš.

— Do đavola — prošapće — što je taj momak brz! Mislio sam da nema nikog bržeg od Traska. Još nikada nisam vidio da je netko tako brz poput ovog mladića, čak ni Earp ni Master-son.

— Bila je to poštena borba. Trask ga nije htio uhapsiti, nego je bez upozorenja izvukao revolver.

— Mladić ga je na to izazvao — branio je Jordan pokojnika.

— Što ćete sada poduzeti? — Body je gledao u vrata kroz koja je Rio izašao.

Jordan dodirne leš vrškom čizme, zabrinuta lica.

Ništa — odgovori — sve dok ne nadem novog šerifa.

— To, dakle, znači da za sada u Gunsightu nema zakona?

— Uskoro ću naći zamjenu za Traska.

Jordan je gledao za Bodyem koji je krenuo prema vratima. Prije nego što je izašao Body se okrene i reče:

— Goveda moraju uskoro stići, pa moram otići. Vidjet ćemo se sutra, Jordan.

VIII

Prije no što je sunce zašlo stada su prešla posljednji brežuljak prije grada. Čula se velika buka, mukanje goveda, topot kopita i prodorni povici kaubojja. Sve se to čulo mnogo prije nego što su se goveda pojavila na brežuljku.

Stanovnici Gunsighta došli su da vide neobičnu predstavu. Nailazili su na konjima i kolima. Muškarci i žene i djeca začuđeno su gledali u tu ogromnu rijeku tjelesa koja su se kretala. Životinje su mukale zbog žeđi i žurile prema vodi.

Body Kilpatrick usmjeri vranca prema čelu stada, gdje su se nalazili Jess Ford i ostali kauboji. Clell Samuel se mučio da usmjeri ova umorna goveda. Stoku je predvodio stari, iskusni bik, kojeg je Body vodio sa sobom na sve pohode i ponovo ga vraćao u Teksas.

Taj bik predvodnik zvao se

Big Ugly i nadomještao je gotovo šest kauboja. Uvijek je znao o čemu se radi i uvijek se probijao naprijed svojim oštrim rogovima.

Kada je Big Ugly prošao kraj njega, Body potjera konja.

— Jess — poviče. — otjeraj ih na drugu obalu i tamo neka za sada ostanu!

— Dobro! — Ford zauzda konja. — Nema problema. Sunce im je sada za leđima. Kako izgleda u Gunsightu, gazda?

— O tome ćemo poslije razgovarati. Sada se brini samo za stado i ništa te se drugo ne tiče!

— Jasno!

Jess se cerekao. Promatrao je gomilu ljudi koji su se ovdje sakupili na kolima. Na čelu su stajale lake djevojke i dovikivale mu:

— Halo, kauboju! Da, ti! Kada stigneš u Gunsight, ne zaboravi pitati za Kitty!

— U Gunsightu mora da je zaista veselo — reče Jess smiješeći se.

— Otjeraj ta prokleta goveda preko rijeke! — ponovo mu zapovjedi Body.

Jess zbunjeno pogleda u gazdu, zatim kimne.

— Dobro, Body! — Okrene se.

— Hej, Big Ugly, moramo prijeći na drugu obalu!

Body je promatrao goveda kako slijede Big Uglyja. Činilo se da stari bik razumije svaku riječ. Čak se nije ni napio. Spustio se po obronku do rijeke i prošao kroz pličak i muljevit vodu preko kržljavog raslinja. Tjerana kaubojima, goveda su ga slijedila. To i nije tako jednostavno, pomisli Body. Da sunce sja govedima u oči, ne bi

ih se moglo potjerati preko rijeke, jer bi bila zaslijepljena.

Panhandle Smith gotovo je već stigao s kuhinjskim kolima na drugu obalu. Sišao je s boka i otvorio stražnju stranu kola. Njegov pomoćnik, koji je vozio druga kola, izvadi sjekiru da bi nacijepao drva. Unatoč svim nedaćama koje mu je dan donio, Body se osjećao nekako smireno kada je vidio kako se sve mirno odvija. Ovi ljudi znaju svoj posao i bilo mu je drago to promatrati.

Mirno je sjedio u sedlu dok je stado prelazilo rijeku. Glas koji je najednom začuo, trgne ga. Zbog buke koju su goveda proizrokovala nije čuo da mu se približava neki konj.

— Prekrasan prizor, zar ne?

Kilpaatrick se okrene. Stewart Gault sjedila je na konju pokraj njega. Imala je na sebi bijelu svilenu bluzu, koja je lagano vijorila na vjetru, i jahaču suknju. Plosnati šešir bio je prebačen na leđa, viseći na uzici, a na leđa joj je padao slap guste bakrenocrvene kose. Bijeli zubi blistali su joj u osmijehu i Body joj se sretno nasmijeo.

— Pomislila sam, da bih i ja trebala vidjeti ovaj događaj. Napokon, moj otac je za sve ovo kriv. — Smaragdnozelene oči bile su uprte u stado. — Zacijelo nije jednostavno sva ova goveda dotjerati tako daleko.

— Da, to je mučan posao.

Ona ga pogleda poluzatvore-nih vjeđa.

— Kada ovdje završite, hoćete li doći u Gunsight?

— Ne, danas navečer neću. Zašto pitate?

Ona ga razočarano pogleda.

– Otac vas je pozvao na večeru. I ja sam o tome razmišljala i zaključila da ću vas osobno pozvati.

Body ponovo pogleda prema stadu. Sva su goveda u međuvremenu prešla rijeku i raspršila se po velikom pašnjaku.

– U Gunsightu je mnogo toga trulo. Možda čak i više no što mislite. Šerif je danas ubijen.

– Trask. – Ona stisne usnice. – Neka mu je! Bio je hulja.

Bodyja iznenadi da je djevojka izgovorila takvu riječ. Ona to osjeti i oči joj zasjaju.

– Zacijelo ste iznenadeni što tako govorim? Ja sam odrasla u stočarskom gradu. Otac bi se uvijek nastanio tamo gdje je goveda. Živjela sam u Wichiti, Elsworthu, Abileneu i Dodgeu.

– Surov život za ženu.

– Ovisi o ženi. Cijeli sam život provela među kaubojima i uzgajivačima stoke. Poznajem ih i poštujem. – Ispruži ruku i stavi je, na Bodyjevo iznenađenje, na njegovu nadlakticu. – Zar ste sigurni da danas nećete doći na večeru?

– Body je pogleda. Njene su ga oči pitale i on je bio dirnut.

– Možda ću večeras imati posla u gradu.

– Mi stanujemo na kraju glavne ulice, sjeverno od tračnica. To je posljednja kuća na desnoj strani.

– Sada je šest sati. – Body je proučavao sunce. – Prije osam neću stići.

– Ne morate žuriti. – Stewart se nasmiješi. – Otac će ionako biti pijan. Čekat ću vas s večerom.

Zatim spretno okrene konja i

mamuzne ga u slabine.

Kilpatrick ju je promatrao dok je galopirala preko prerije. Bila je izvrsna jahačica.

Kada je više nije mogao vidjeti, Body potjera konja i krene prema potoku. Konj prede plićak i uspne se na drugu obalu. Pokraj vatre koju je zapalio Panhandle Smith, Body zaustavi konja, veže uzde i sjaši.

Kuhar ga upitno promatrao

– U Gunsightu je sve u redu, gazda?

– Naravno. Panhandle – promrmlja mrzovoljno Kilpatrick. – Sve je u najboljem redu.

IX

Sva dvadesetorica bila su nestrljiva da što prije krenu u grad. Tri mjeseca su se kinjili s govedima. Posljednji puta su se proveselili u Fort Worthu, a tome je bilo tako davno da se nisu više ni sjećali što su sve tamo doživjeli. U besanim noćima oko logorske vatre razgovarali su o ženama, neprestano samo o ženama, a na kraju puta njihovi su razgovori bili sve nestrljiviji.

Taj težak posao radili su mladi ljudi. Osim četrdesetogodišnjeg Panhandlea među njima nije bilo nijednog starijeg od trideset i pet godina, a većina ih je bila mnogo mlada. Bilo im je navrh glave smrdljivih goveda, oskudnih obroka i mlake vode. Žudili su za ženama i viskijem.

Kilpatrick ih je sve morao imati na oku, poput kapetana broda koji nakon duge plovidbe brine o mornarima.

Bilo je dovoljno drva, pa su kuhar i njegov pomoćnik zapalili veliku vatru. Kilpatrick je

promatrao momke koji sada nisu bili na straži i besposleno se muvali naokolo. Svi su oni bili pouzdani, poštteni momci. Body baci čik u vatru, pa progovori:

– Znam da ste nestrljivi da što prije krenete u Gunsight i da grad postavite na glavu. Dobro vas razumijem. Da je to Dodge ili Abilene, ja bih vas gotovo sve pustio s lanca, ali ovdje neću. Moram vas sve zamoliti da ostanete kraj stada.

Razočarano mrmljanje postalo je glasno. Panhandle, kuhar koji je već stavio za šiju ogroman bijeli šešir, pride vatri.

– Prokletstvo, gazda, vidimo svjetla grada, a ne možemo тамо.

Znam – Kilpatrickov je glas postao oštar. – Možda sutra navečer. O tome ću odlučiti kad dode čovjek po imenu Jordan, pogleda goveda i dađe ponudu.

Panhandle prođe kraj vatre, uzme grančicu i njome zapali lulu. Preko dima ispitivački je pogledao Bodyja.

– Znači, nešto nije u redu. Kaži nam, gazda, što!

Kilpatrick je oklijevao. Zatim ipak ispriča kaubojima, koje je sve već dugo vremena poznavao, što mu se dogodilo u Gunsightu. Stewart Gault nije spomenuo nijednom riječju.

Kad je završio, izvadi iz džepa duhan i savije cigaretu.

– Dakle, tako vam je to. Sve visi o koncu. Možda sam zaista veoma pogriješio što sam stado dotjerao u Gunsight. To će se sutra znati. U gradu uopće nema šerifa i...

Panhandle ga prekine.

– To nas zaista ne treba za-

brinjavati. Mi ionako kamo god dodemo donesemo zakon sa sobom.

Kilpatrick se nasmiješio kada je kuhar rukom pogladio revolver na bedrima.

– Ima u tome nešto, Panhandle, ali ipak vas ne mogu isplatiti prije nego što budemo sigurni da ćemo se ovdje riješiti stada. Možda ćemo morati produžiti u Dodge ili...

– Ne... – odgovori Panhandle. – Nećemo stado voditi u Dodge. Ako te momci prevare, dobro... – Nasmiješi se, a usnice iznad brade oštro se razvuku. – Kao prvo, na svojoj strani imaš dvadeset naoružanih momaka. Kao drugo, nekolicina nas ima još nešto sitnija. Gazda, predugo smo čekali na ovaj dan. Pusti u grad one koji si to mogu priuštiti.

Kilpatrick ga je sekundu ozbiljno promatrao, zatim sliježe ramenima i zaokruži pogledom po momcima koji su naokolo stajali.

– Tko od vas još ima novca?

Momci se međusobno pogledaju. Jave se šestorica, među njima i kuhar.

Kilpatrick se nasmiješi.

– Dobro, ne mogu vas svezati. Samo još nešto: najmanje šestorica moraju neprekidno biti uz stado. Panhandle, tebe najviše svrbi, ti ćeš mi biti odgo-

voran.

Body natoči u šalicu kavu, naslaže na tanjur kuhano meso i krumpir, pa nestane u tami. Sjeo je i počeo jesti kad se sjeti Stewart Gault. Bilo mu je čudno što mu se misli neprestano, na ovaj ili onaj način, vrzmaju oko te djevojke.

Tada mu pride Panhandle.

— Sastavili smo grupu od šestorice koja će ostati kraj stada, gazda. Ostali ćemo poći s tobom kad kreneš u grad. Nismo zaboravili da ti je Rio prijeto.

Body se nasmiješi, pa ustane.

— S Riom ću se sam obračunati. Dobro, Panhandle, kaži momcima neka osedlaju konje. Za nekoliko minuta krećemo.

X

— Još jedno vedro! — vikne Body.

Pomoćnik u brijačnici dohvati još jedno drveno vedro i polije Bodyja, koji je sjedio u velikom drvenom buretu.

Pučkajući, Body ustane i dohvati ručnik kojeg mu je čovjek pružao. Dok se brisao, mogao je vidjeti u zrcalu na zidu svoje mišićavo, snažno tijelo. Samo glava i vrat bili su preplanuli od sunca.

— Dodaj mi moje stvari — zamoli Kilpatrick.

Kad bi god završio gonjenje stoke, uvijek je odijevao isto: mekanu sivu flanelsku košulju, rebraste baršunaste hlače i sivi šešir.

Body prihvati opasač kojeg mu je pomoćnik dodao, opase se i dobaci momku dolar. Zatim napusti brijačnicu i uzjaši vranca.

Osjećao se preporodenim. To mu je bila prva topla kupelj poslije mnogo mjeseci. Nakon nekoliko minuta stigao je do kuće na kraju glavne ulice. Bila je to katnica, kao i većina kuća u Gunsightu.

Kad je stao pred kuću i povukao zvono, obuzme ga čudni osjećaj iščekivanja. Nakon nekoli-

ko trenutaka začuje korake. Vrata mu otvori Stewart.

Ponovo se preodjenula. Haljina je naglašavala obline tijela, a usnice su joj bile nasmiješene.

— Dakle, ipak ste došli na večeru.

— Zar me niste očekivali?

— Jesam. Udite, gospodine Kilpatrick. Večera će odmah biti gotova.

— Body — reče on i preda još šešir, koji ona objesi na klin.

— Tada i vi mene morate zvatiti Stewart.

— Hoću. Kako je vaš otac?

Stewart se namršti.

— On je već gotov. Prije no što je došao kući ispraznio je čitavu bocu. Sada spava u svojoj sobi.

Body je pogleda.

— Znači da smo sami?

— Izgleda da jesmo.

Ona mirno izdrži njegov pogled.

— Znate što. Zaista mi nije krivo.

Stewart se nasmije.

— Tako sam i mislila.

Zatim ga odvede u kuhinju. Kuća je bila ukusno namještena, a u kuhinji je bilo ugodno i toplo. Na velikom štednjaku pušilo se iz lonca i tava.

— Ako ste onakvi kao što je većina Teksašana koje poznajem, zacijelo čeznete za pićem. U ormaru se nalazi boca viskija. Molim, poslužite se.

Body posluša. Bio je to izvrstan burbon.

— Možete i meni natočiti — reče Stewart. — ja pijem s vodom.

Body se iznenadi. Smatrao ju je dobro odgojenom djevojkom, a one obično ne piju viski.

Djevojka se nasmije od sveg srca.

– Nemojte se tako mrštiti. Body! Nisam je tako nježna kao što ste zacijelo mislili. Onaj tko dvadeset i tri godine živi u stočarskim gradovima, nauči cijeniti dobar viski. Dakle, molim s vodom.

– Dobro. Body joj natoči.

Promatrao ju je, a kad su im se pogledi sreli, morao se sabrati. Ona se brzo okrene i ispije veliki gutljaj.

– Nadam se da volite pečeno pile – reče ona.

– Meni će prijati sve što ste vi skuhal.

– Ono što vam mogu ponuditi, vrlo je skromno.

Otkako je moj otac izgubio namještenje, ne možemo si mnogo priuštiti... Okrene pile na tavi, a zatim ponovo uhvati čašu i pogleda Bodyja

– Morat ćete se boriti s Jordanom. Što ćete učiniti?

– Prodati goveda. Želim za njih postići najbolju cijenu.

– Ovdje, u Gunsightu?

– Vidjet ćemo što će mi sutra Jordan ponuditi.

– Što ako vam ponudi neku smiješno nisku cijenu? Tada ćete morati stado goniti do Dodgea, a tamo sve vrvi od teksaških goveda.

– O tome ću razmišljati tek ako do toga dode. Mogu se i boriti. Uz mene je dvadeset teksaških momaka s kojima nema šale. U krajnjem slučaju, razorit ćemo grad.

Stewart ga prodorno pogleda.

– Možda to i nije loša zamisao.

– Što time mislite, Stewart?

Djevojka se brzo okrene pre-

ma štednjaku i počne premještati tave i lonce.

– Otac je imao uspjeha u svemu sve dok se nije pojavio Jordan. On ga je ponovo učinio pijanicom i prigrabio vlast nad gradom. Ovaj grad je djelo mog oca, a Jordan mu je oduzeo sve što je stvorio. Možda bi bilo najbolje da razorite taj prokleti grad.

– Možemo li time Isaca Gaulta osposobiti da ponovo bude na čelu? – sa smiješkom će Kilpatrick.

– Nema boljeg čovjeka za taj posao od njega. U njemu bi našli poštenoga poslovnog ortaka.

Kilpatrick isprazni čašu pa je stavi na stol.

– Vidjet ćemo. Kao voda stada, moram se prvo pobrinuti za svoja goveda.

Stewart je neko vrijeme šutjela, zatim reče:

– Pričajte mi o sebi. Htjela bih sve znati o vama.

Prošla je vječnost otkako je Body imao priliku razgovarati s nekom ženom; zapravo, uopće pričati u miru s nekim ljudskim bićem. Njegov je posao značio i veliku osamljenost. Čovjek je morao u sebi zatambljivati strahove, sumnje i brige. Body je po prirodi bio šutljiv čovjek, ali sada su riječi same dolazile.

XI

Bilo je gotovo jedanaest sati kada se Body oprostio od Stewart. Njen otac, gotovo u nesvijesti od pijanstva, nije se uopće probudio.

– Hoćemo li se sutra vidjeti? – upita Body na vratima.

– Svakako – brzo odgovori Stewart. Body uzme šešir, dok

ga je djevojka promatrala blistava pogleda.

– Laku noć! – prošapće Stewart.

Body se borio sam sa sobom da je ne uhvati u naručaj. Otvori vrata i izide, pa uzjaši vranca. Digne ruku i mahne joj, a zatim usmjeri konja prema tračnicama.

Sada se morao usredotočiti na druge stvari. Prije svega, mora se pobrinuti za Panhandlea Smitha i ostale koji su zajedno s njime pošli u grad. Momci su zacijelo već mrtvo pijani. U zabavištu je sada bilo sve u punom jeku. Nebrojena svjetla obasjavala su tamne ulice, posvuda je ječala limena glazba, odzvanjao smijeh, čuli su se povici, a na nogostupima je vrvjelo. Neće biti jednostavno pronaći šest pijanih momaka u ovim nebrojenim rupama. Nagonski Body olabavi kolt u opasaču. Prede preko tračnica i okrene konja prema »Waterholeu«. Zašto ne bi najprije zagledao u Jordanov salon?

Velika prostorija bila je prepuna. Najviše je bilo Iraca, pružnih radnika. Unutra je bila paklena galama. Sve je zvonilo od psovki i zaglušne vike muškaraca i prodornih krikova lačkih djevojaka.

Body zastane na vratima i pokuša u tom mnoštvu otkriti svoje kauboje. Zatim začuje smijeh koji mu se učini poznatim. Na jednom od stolova sjedio je Panhandle Smith, a na njegovim koljenima napadno našminkana barska djevojka. Svojim vlažnim usnicama dodirivala je potamnijelo, bradato kuharevo lice. Istog trenutka Body opazi

kako je lagano zavukla ruku u džep Smithovih hlača. Panhandle, opijen viskijem i požudom, uopće nije opazio da ga djevojka opkrada.

Velikim koracima Body prede kroz prostoriju. Djevojčina ruka upavo je izronila iz Smithovih hlača, držeći lisnicu. Namjeravala ju je skloniti ispod suknje i bila je tako zaokupljena poslom da nije ni vidjela da se kraj nje stvorio Body. On je zgrabi za ruku i povuče je.

Branila se svom snagom, poput divlje mačke, i lupala naokolo dugim nogama u čipkastim čarapama. Lisnica padne na pod i Body je podigne. Panhandle je također ustao i stakle njih očiju buljio u Bodyja.

– Gazda, što to do đavola radite?

– Glupa, pijana budalo! – odbrusi mu Kilpatrick.

– Ne možeš sam čuvati ni svoj novac! – Pruži mu lisnicu.

– Ova ju je izvukla iz tvoga džepa. Nisam se trebao miješati. Možda bi ti to bila dobra pouka.

– Prokletstvo!

Panhandle pogleda djevojku, koja je sjedila na podu. Bila je okružena radnicima, koji su se cerili. Uputi se prema njoj, ali se spotakne i jedva zadrži ravnotežu.

Kilpatrick ga gurne na stolac.

– Sjedi, prije no što te udarim. – Zatim se ponovo obrati djevojci. – Ustaj, sestro, i potraži novu žrtvu, ali neka to ne bude niti jedan od mojih kauboja.

– Kilpatrick!

Neki ga oštar glas prekine. On se polagano okrene.

Ljudi se razmaknu da pro-

puste čovjeka. Body se ukoči. Pred njim je stajao Rio Fanning. Nije ga iznenadilo što se mladić tako nenadano pojavio, ni to što je držao ruke na koltovima. Iznenadio se kad je na njegovoj košulji ugledao srebrnu zvijezdu koja se sjala.

U salunu je najednom postalo tiho. Nakon nekoliko trenutaka Body reče:

– Zdravo, Rio!

– Morate me osloviti »šerife«

– hladno odgovori Rio.

– Tako, dakle, Jordan rješava probleme – promrmlja Body više sam za sebe.

– Jordan mi je ponudio zvijezdu. Sve ima svoj red. Sada sam ja čuvar zakona u gradu.

– Rio razvuče usnice u smijesak. – Dobio sam napokon priliku na koju sam tako dugo čekao.

– Tvoja je prilika u tome da možeš završiti poput Traska. Ako se pojavi netko brži, imaš šanse da umreš mlad.

– Ne postoji nitko brži od mene.

Body odmahne glavom.

– Uvijek postoji netko tko je brži.

– Zar mislite da ste vi brži?

Body duboko uzdahne.

– Rio, ja svoj kruh ne zarađujem kao revolveraš.

– Mislite da ste brži?

Mladić nije popuštao. Zatim pokaže glavom na djevojku koja se upravo dizala s poda. – Kilpatrick, vi ste ovdje pravili nered. Kao šerif želim znati razlog.

– Mogu ti ga navesti. Ukrala je Panhandleovu lisnicu.

Rio se nasmiješi.

– Panhandle je odrastao čov-

jek. Nije mu potrebna dadilja.

– Ti bi morao znati da ja brinem o svojim ljudima.

– O vašim ljudima! Da se nasmijem! – Riov je glas bio podrugljiv. – Vama su vaši ljudi sasvim ravnodušni. Jedino što vas zanima, to su goveda.

– Ti bi to najbolje morao znati.

Riove oči bile su hladne.

– U međuvremenu se moj položaj promijenio, Kilpatrick. Nećete sa mnom više postupati kao s glupim mladićem. To neću više nikome dozvoliti. Kažem vam tako dugo dok sam ja šerif u Gunsightu, vi i vaši ljudi ćete se pokoravati mojim naredbama.

Panhandle se teturajući podigne.

– Što ja to čujem? Ovaj zelembač prijeti družini Two Railsa? Ja ću te...

Prsti na njegovoj desnoj ruci se ispruže i užasnuti Kilpatrick shvati da se Panhandle mašio oružja. Istovremeno je opazio hladnokrvni, odbojni izraz u Riovim očima.

Brzo, nimalo ne oklijevajući, Body svojom velikom šakom odalami Panhandlea pod bradu. Čuo se mukli udarac. Kuhar jaukne i padne na koljena. Body se uputi prema Rijju.

– Ne izvlači revolver!

Rio najprije pogleda Kilpatricka, a zatim kuhara koji se u međuvremenu ispružio na podu.

– Spasili ste mu život, Kilpatrick.

– Možda i tvoj – grubo odgovori Kilpatrick. – Da si ga ustrijelio, morao bih te ubiti, Rio.

Sigurni ste da biste uspjeli?

– Rio je bio napet kao struna, a oči su mu grozničavo sjale.

– Sasvim siguran – odgovori Body mirnim glasom.

Zatim se okrene i povuče Panhandlea s poda. Kuhar je nešto nerazumljivo mrmljao i trljao bradu. Da se ne bi ponovo pokušao mašiti oružja, Body mu izvadi revolver iz korica i zatakne ga sebi o pojas.

Body i Rio pogledaju se još jednom u oči.

– Izvest ću Panhandlea. Zatim ću sakupiti i ostale momke, pa ćemo se vratiti u logor. Rio, bio ti šerif ili ne, nemoj me u tome spriječiti. Jesi li razumio?

– Nemojte mi zapovijedati! – odgovori Rio, ali ne više tako kruto. – Dobro. Sakupi svoje ljude. Mogu još pričekati, Kilpatrick, da s vama obračunam. Ako netko od vas povrijedi zakon...

– Zakon? Što ta riječ u Gun-sightu uopće znači?

Body okrene teško Panhandleovo tijelo i počne ga gurati prema izlazu. Ljudi su se razmaknuli i oslobodili im prolaz i tako su obojica izišla.

XII

Nebo je bilo sivo i oblačno kada je počelo svitati. Kao i uvijek, Kilpatrick je ustao prije svanuća.

Panhandle, kojeg je mučio mamurluk, pripremio je nešto što se nije baš moglo nazvati zajutarkom. Ostala petorica koja su jučer navečer bila također u gradu nisu uopće imala teka.

Desno oko Mulea Sloana bilo je otečeno, a usnica Teda Chancea raskrvarena. Panhandle ni-

je bio jedini pijani kauboj kojeg je Kilpatrick morao šakama tjerati natrag u logor.

Raširenih nogu Body je stao pred svoje ljude i objavio im situaciju. Kada je završio, pride mu Cord Lightner. Palce je zakačio za držač revolvera, a pogled mu je bio hladan:

– Gazda, mi se ne bojimo Rija.

– Ne treba ga se bojati. Ja sam samo rekao da mu nemojte dati povoda da na vas povuče oružje. Ima mnogo problema koje moram ovdje riješiti, a za to vrijeme ne smijete se ničim isticati. Sada na posao! Ako budete imali sreće, možda ćemo danas prodati goveda.

– Dobro – uzdahne Lightner – ti si ovdje gazda, ali... – zatim pogleda preko ramena – ako netko govori o davlu...

Body se okrene. Skupina jačača prelazila je potok. Bilo ih je deset do petnaest, a galopirali su prema kuhinjskim kolima.

Na čelu je jahao Tully Jordan na kestenjastosmedem konju, a uz bok mu je bio Rio Fanning.

Panhandle ih je promatrao zakrvavljenih očiju.

– Gazda, ovo miriše na svađu – reče sabranim glasom.

– Možda da, možda ne. Hajde razidite se – narēdi Body – ali držite oči i uši otvorene. Ako vas pozovem, budite ovdje brzi-nom munje!

Momci su oklijevali.

– Do davola! – naljuti se Body. – Zar me niste razumjeli? Podite do stada!

Orme zaškripe i ljudi nevoljko uzjašu. Uz vatru su ostali samo Body i Panhandle.

Jordan dade znak, zauzda ko-

nja i njegovi jahači se zaustave. Body ih je promatrao. Bila je to skupina okorjelih momaka, uglavnom revolveraša. Sada će napokon saznati da li je bila greška što je stado doveo u Gunsight.

Jordan i Rio jahali su korakom do logorske vatre, a ostali su malo podalje stajali i čekali.

— Dobro jutro, Kilpatrick! — Jordan se nasmiješi Bodyju.

— Jutro — odgovori Body, pa pogleda u Rija — Jutro, Fanning!

Riove su se usnice nijemo pomaknule, a pogled mu je bio hladan.

Jordan se malo podigne u sedlu, kako bi mogao bolje vidjeti ogromno stado koje se raširilo po ravnici. Naposljetku fićukne u znak odobravanja.

— Kilpatrick, zaista niste pretjerali, ovo je prvorazredna stoka.

— Jeste li došli ovamo da mi ponudite cijenu?

— Naravno. Siguran sam da ćemo se brzo sporazumjeti.

Kilpatrick krene prema svom vrancu.

— Povelili ste i dovoljno pomoćnika. — Glavom pokaže na Rija, a zatim i na ostale.

Jordan se nasmiješi.

— Nisam znao da li imate dovoljno ljudi da potjeraju goveda do sabirališta.

— Moji će to ljudi sami učiniti. Svoje momke možete vratiti u grad. Stado postaje nervozno od toliko nepoznatih ljudi.

Jordanove oči bljesnu kada je Kilpatrick jahao uz njega.

— Oni neće uznemirivati stado. Osobno ću se za to pobrinuti.

Kilpatrick potjera konja i usmjeri ga prema stadu.

— Pomalo mi postaje jasno u kojem grmu leži zec ovdje u Gunsightu.

Jordan se pridruži Kilpatricku.

— To se i meni čini. Saznao sam da ste jučer bili na večeri u Stewart Gault.

Body ga pogleda ispod oka.

— Što se to vas tiče?

— Dakle — nastavi Jordan. — Sve vam u Gunsightu stoji na raspolaganju osim jedne iznimke: Stewart Gault je tabu.

Body nervozno povuče konja.

— Nije mi rekla da je vaše osobno vlasništvo.

Jordan se mangupski nasmiješi.

— Ona to još ne zna. Ali to je tako. Kilpatrick, dajem vam riječ da će tako biti. Ona mi se odavno sviđa.

— Mislite li da imate u nje izgleda nakon svega što ste učinili njenom ocu?

— Već sam vam rekao da je Gault beznadna pijanica. Siromašan je poput crkvenog miša, a ja ću za kratko vrijeme biti bogat čovjek. Ubrzo će doći dan kad ću je osvojiti uz pomoć bogatstva. Neću dozvoliti da mi to itko pokvari. Jeste li razumjeli?

— Jordan se ponovo nasmiješi, pa nastavi: — Vi ćete ionako biti ovdje samo nekoliko dana. Ako vam je potrebna žena, možete dobiti svaku koju želite i to na račun kuće.

Body je nekoliko trenutaka sjedio u sedlu kao ukočen. Zatim se malo opusti i počne ponovo razmišljati o prodaji goveda, što mu je u ovom trenutku bilo najvažnije.

Rio Fanning ga začudeno pogleda, kad je slegnuo ramenima i pomirljivim tonom rekao:
— Možda imate pravo, Jordane.

Jordan se nasmije. — Gotovo uvijek imam pravo.

— To ćemo još vidjeti. Krenimo na posao!

Sljedeća dva sata bili su zaoкупljeni razgledavanjem stada. Okružili su goveda zatim jahali među njima. Body je promatrao Jordana i ustanovio da se doista razumije u stoku. Nije mu izbjeglo kako zadivljeno promatra krasne, uhranjene životinje.

Sunce je već bilo visoko na nebu, kad su naposljetku napustili stado i krenuli u sjenu drveta na rubu potoka. Jordan izvadi cigaretu iz džepa, odgrizne vrh i stavi je u usta. Na dršku revolvera upali sumpornu šibicu, pa pripali cigaretu. Uživao je u njenom mirisu.

— Rekoste da ih ima četiri tisuće?

— Možda koja manje. To ćemo ustanoviti kada ih natovarimo u vagone.

— Naravno.

Jordan nehajno stavi nogu na jabučicu sedla. Jedno vrijeme je bez riječi pušio. Zatim nakon dugog razmišljanja odlučno kimne. — U redu, četrdeset dolara za goveda, Kilpatrick, i moji će ljudi preuzeti utovar.

Body je zabezeknuto zurio u njega. Četrdeset dolara? Sto šezdeset tisuća za takvo stado? Gaultovi su imali pravo, ponuda je bila bezobrazno niska, ali Body potisne bijes.

— To je fair cijena — reče nehajno Jordan. — U Gunsightu ćete teško postići bolju.

— Slušajte, Jordane! U Dodgeu bih za ovo stado dobio do dvjesto tisuća. Ovdje, u Gunsightu vrijedno je najmanje dvadeset tisuća više.

Jordan samo sliježe ramenima.

— Da se razumijemo — blazim će glasom Body. — Vi ni u kojem slučaju nećete povisiti ponudu?

Jordan ga pogleda ravno u oči.

— Ni u kojem slučaju!

Kilpatrick se nasmiješi.

— Idite do vruga, Jordane!

Jordanovo je lice ostalo ljubazno, ali oči su mu sada imale drugačiji izraz.

— To su teške riječi, Kilpatrick.

— Znam ja i mnogo težih. Nisam potegao dovde da budem prevaren.

Jordan je s dosadom otpuhivao dimove cigare.

— Ako u Gunsightu nadete nekog tko će vam platiti više, dajem još pet dolara po govedu.

— Nasmiješio se. — To se, ne može dogoditi. Ja sam, naime, jedini koji može nabaviti vagone.

— Tada ću možda stado ipak odvesti u Dodge — ravnodušno će Body.

— Odvedite. Nadajmo se da putem nećete doživjeti stampeo.

— Slušajte, Jordan, da vam nešto kažem. Ako se stadu išta dogodi, ovdje ili na putu, razgovarat ćemo oružjem! — Body pogleda Fanninga, pa nastavi: — Sada je na tebi red, momče. Nalaziš se na pogrešnoj strani. Podržiš li Jordana, to može biti tvoj kraj.

Fanningove se oči suze.

— Pričekajmo — reče nehajno.

Jordan je ponovo stavio noge u stremene i uspravno je sjedio u sedlu.

— Dajem vam tri dana vremena da razmislite. Nakon toga platit ću samo trideset dolara po govedu. Naglo povuče uzde i u divljem galopu odjuri k svojim jahačima, koji su ga čekali.

Rio Fanning je oklijevao. Trenutak je gledao Bodyja, a onda okrene konja i također odjaše.

Body tiho prekune. Shvatio je da je uletio u zamku koju je Jordan postavio za prvo stado koje će stići u grad. Mora na bilo koji način izvući pristojnu cijenu za goveda. Zamišljeno krene prema kolima s kuhinjom.

Panhandle ga upitno pogleda.

— Jesi li prodao goveda? — upita i odmah ušuti, jer je odgovor vidio na Bodyjevu licu.

— Nisam — promuklo odgovori Kilpatrick. — Još ne, ali nekako ću već uspjeti.

Spusti uzde, pa sjaše. Izvuče vreću sa svojim odijelom i ponovo odjene hlače i košulju koje je imao jučer navečer. Panhandle ga je znatiželjno promatrao. Kada je Body pritegnuo opasač, kuhar ga upita:

— Što namjeravaš?

Body krene prema vrancu i uhvati uzde.

— Idem u Gunsight. Pobrini se da straža stalno bude uz stado, čak je i udvostruči!

XIII

Bio je tako bijesan da mu je i sam pogled na grad povećavao

srdžbu. Uspravno je sjedio na vrancu, polagano u kasu prolazio glavnom ulicom i promatrao nogostupe s obje strane. U lijevoj je ruci držao uzde, u desnoj spreman kolt.

Zaželio je da upadne ovamo sa svojim ljudima i razori grad i zatim da otjera stado u Dodge, no koliko to god bilo privlačno, znao je da to ne bi donijelo dobitak ni njemu ni vlasnicima goveda.

Zadovoljio se time da je bio stalno na oprezu. Sada, pošto je bacio rukavicu, mora na sve računati.

Jordan se zacijelo sa svojim momcima odmah vratio u grad. Prepoznao je nekoliko njegovih momaka. Promatrali su ga s nogostupa, a onda je jedan brzo nestao u »Waterholeu«, zacijelo da obavijesti Jordana o njegovu dolasku.

Body se nasmiješi. Promatrali su ga poput jastrebova. Znao je da će budno paziti da im se on ne bi preprečio na putu. Sad je već bio tako raspoložen da bi to moglo imati kobne posljedice za protivnike.

Potjera vranca na drugu stranu pruge, a onda se malo opusti. Ugleda kuću koja je već jučer zaokupila njegovu pažnju. Na natpisu je pisalo: »James Watley, liječnik. Mogu se liječiti i životinje. Bolnička soba«.

Pred zgradom sjaše i sveže uzde za motku. Bilo bi bolje da je to uredništvo nekih novina, ali toga u gradu nije bilo. Medutim i liječnik poznaje svakoga u gradu i znat će što se ovdje događa.

Body ude u čistu prostoriju, koja je istovremeno mirisala na

viski i jod. Na policama su bili lijekovi i knjige. Vrata na stražnjem zidu vodila su u veću prostoriju. To je, zacijelo, bolnička soba. Body razvuče usnice. Moglo bi se desiti da Watley uskoro načini posao svog života.

Kada je otvorio glavna vrata, pojavi se snažan čovjek srednjih godina s rukama kao u kovača. Imao je zamrljanu bijelu košulju podvrnutih rukava i bijele izgužvane hlače.

Pogleda Bodyja, pa snažnom šapom prede preko guste svijetlosmede kose i promrmlja dubokim glasom: — Zdravo! Vi ste Teksašanin, zar ne? Ja sam Watley. — U očima mu se vidjela znatiželja. — Što mogu učiniti za vas?

— Imate li nekoliko minuta vremena?

— Naravno. Ljudi koji ovdje umiru najčešće to čine sasvim nenadano. Nemam baš mnogo pacijenata.

Watley se nasmiješi, sjedne za pisaći stol i ponudi Bodyju stolac. — Što vas muči?

— Možda vam je poznata bolest „Jordanitis“? — upita Body gorko.

Kada je spomenuo to ime, liječnikovo se lice izmijenilo.

— Najbolje što vam mogu prepisati je metak, i to dobro naciljan ... četiri centimetra lijevo od prsne kosti.

— Izgleda da niste na Jordanovoj strani.

Watley je trenutak šutio, zatim reče:

— Radim ovaj posao jer za mene jedinu vrijednost predstavlja ljudski život. Ja pokušavam spasiti ljude, Jordan ih pokušava uništiti. To je njegov

glavni posao. Kakav vas problem muči?

— Posrijedi je prodaja mog stada. — Body ispriča liječniku što se sve dogodilo, pa nastavi: — Nadam se da ću pronaći drugog kupca, koji će utovariti goveda. Ako potjeram stoku na istok, postoji opasnost da je Jordan natjera u stampedo.

Watleyjevo lice bilo je zabrinuto.

— Mislio sam, doktore, da vi ovdje svakog poznajete — nastavi Body. — Liječnik jednog grada obično sve zna. Mislio sam da ćete mi možda dati savjet ili mi reći da je stvar bezizgledna.

— Hmm!

Watley otvori ladicu pisaćeg stola, pa izvuče bocu i dvije čaše. Napuni čaše i jednu gurne prema Bodyju. Ispije veliki gutljaj i nasloni se na stol, namrštena čela. Body je napeto iščekivao, ali suzdržao se da ne prekida tišinu. Watley ispije još jedan gutljaj, rukom otare usta i napokon kimne.

— Isaac Gault je vaša jedina nada.

— Gault je pijanica — razočarano odgovori Body.

— Točno, pravi alkoholičar. Prije no što ga je ponovo uhvatio, bio je dobar i pošten čovjek. Izgradio je Gunsight gotovo bez ičije pomoći. Naravno, sve je to propalo kad se pojavio Tully Jordan. Prije su Gaulta svi cijenili i poštovali, bio je pošten trgovac. Jordan ga je ponovo načinio pijanicom. Ali znate, Kilpatrick, kad neko vrijeme ne bi pio, bio bi ponovo u stanju da vam načini pristojnu ponudu.

— Trenutak! — Body se uko-

čio na stolcu. — Zelite li time reći da bi Gault mogao kupiti moja goveda ako se uspije osloboditi boce? Ja sam čuo da nema više ni centa.

— To je točno. On je sav svoj novac uložio u Gunsight, a nije uspio iz toga dobiti plodove, jer je Jordan u međuvremenu udario. Stewart mi je sve to ispričala ...

— Zar ste vi o tome razgovarali sa Stewart?

— Jesam, do đavola! Ona je uvijek pomagala ocu kod poslova i dobro se u to razumije. Problem je u tome što ona, za razliku od svog oca, nema nikakvih poznanstava. Gault je prijatelj predsjednika željezničkog društva, a poznaje i gotovo sve banke u Kansas Cityju, Saint Louisu i Chicagu. Ona može obaviti sve sitnice, ali on mora uključiti svoje veze da omogućiti plaćanje. — Ispije do kraja, pa nastavi: — Dva ili tri puta pokušali smo ga izliječiti, ali kada smo već gotovo uspjeli, Jordan je ispružio svoje šape i naveo ga da dalje pije. Na kraju smo odustali. Protiv Jordanovih revolveraša bili smo bespomoćni.

Liječnik rukom makne pramen s čela.

— Morate razgovarati sa Stewart ako želimo Isaaka dopremiti ovamo. — Pokaže na bolesničku sobu. — Kad bismo ga uspjeli ovdje zadržati tjedan dana, možda bi se ponovo osvijestio. Siguran sam da bi se dosjetio gdje bi se vaša goveda moglo prodati za pristojnu cijenu. Naravno, to Jordanu neće odgovarati...

Body ustane, zamišljen, i nesvjesno dirne revolver.

— Znete što? — promrmlja. Može nam biti svejedno da li bito Jordanu odgovaralo ili ne.

— Isaak i ja smo stari prijatelji. Spreman sam nešto preuzeti i na sebe da ga izvučem iz govna. Stewart i ja sami nismo dorasli da se borimo protiv Jordanovih revolveraša, ali ako budemo imali podršku i ako uz nas bude nekoliko ljudi s revolverima za vrijeme dok ću Gaulta otrežnjavati ...

— Imam momke s oružjem.

— Zato vam sve to i pričam. Zašto ne odete do Stewart i porazgovarate s njom?

Body se smješкао i pri tom pomalo nalikovao vuku koji je nanjušio plijen.

— Upravo ću to i učiniti!

XIV

Sjedili su za stolom u kuhinji, Stewart je ulijevala kavu u šalice.

— Gdje vam je otac? — upita Body.

— Vjerojatno u »Waterholu«, ili u nekoj drugoj rupi, i pije na Jordanov račun.

— To je dobro. Ionako želim s vama razgovarati u četiri oka.

Stewart je pažljivo slušala. Prije no što je Body ispričao što je naumio, oči su joj živnule od radosnog uzbuđenja.

— To bi moralo uspjeti! — poviše Stewart oduševljeno. — Čim se otrijezni, mora otputovati na Istok i osobno razgovarati s ljudima. To će trajati najmanje tri tjedna, ako ne i mjesec dana.

— Ovdje ima dovoljno pašnjaka i dobre sočne trave. Goveda bi mogla čak dobiti na težini.

— Kako ćemo ga odvesti liječniku? Kako odvojiti od Jordana?

Body ustane.

— To prepustite meni. Vi se samo pobrinite za pisma.

— Dobro, to ću i učiniti. Body, budite oprezni!

— Uvijek sam oprezan — odgovori on smiješeći se.

Njene vlažne oči dugo su ga gledale. On se sagne prema njoj i nježno je poljubi.

Teškom se mukom odvojio od nje i spremio na polazak. Kad je izišao na trijem, oko usana mu je još lebdio smiješak. Krene prema svom vrancu, koji je bio malo podalje svezan, kad neki grubi glas reče: Kilpatrick! Ne miči se. U tebe su uperena dva revolvera. Ako se samo makneš, ubit ćemo te!

Body Kilpatrick se zagleda u dvojicu muškaraca koji su se pojavili iza njegova konja. Bili su odjeveni u otrcana kauboj-ska odijela i toliko nalikovali jedan drugome da bi se moglo pomisliti da su braća. Obojica su bila visoka i neobično širokih ramena, a neuredne brade uokvirivale su im lica. Jedan je grickao šibicu, drugi pušio. Obojica su uperila revolvere u Kilpatricka.

Body se borio s iskušenjem da izvadi revolver, ali je uvidio da bi to bilo samoubojstvo.

— Što želite?

Momak sa šibicom u ustima se naceri.

— Gospodin Jordan ti je zapovjedio da se okaniš Gaultove kćeri. Rekao ti je da ona pripada njemu. Moraš učiniti ono što ti je gospodin Jordan naredio.

— Gospodin Jordan vam je

također rekao da me trebate ucmekati?

— O, ne! — oglasi se drugi, cereći se. — Nećemo te ucmekati ako se ne mašiš oružja. Samo ćemo te tako izmlatiti da nećeš više znati jesi li muško ili žensko. Bit će to mala lekcija.

Ponovo se oglasi prvi momak:

— Digni ruke u zrak!

Bodyju nije preostalo drugo nego da posluša. Oni mu se približe. Momak sa šibicom u ustima izvadi mu revolver iz korica i baci ga u dvorište Gaultove kuće.

— Sada! — poviče i prije nego se Body stigao izmaknuti udari ga šakom u trbuh.

Udarac je bio tako snažan da se Bodyju učinilo kao da ga je udarila mazga. Okrenuo se oko sebe i pao na zemlju. Hvatajući zrak, pokušava se uspraviti. Oba mu se momka približe. Bilo mu je jasno da će ga nemilosrdno uhvatiti ako se ne osovi na noge.

Tek što mu je uspjelo uspraviti se na koljena, već su se približili i počeli ga mlatiti s dvije strane. Osjetio je peckajuću bol po čitavom gornjem tijelu i bedrima. Nasumce je počeo udarati. Zgrabio je nečije noge i, unatoč razdirajućoj boli po čitavom tijelu, počeo ih vući svom snagom. Ponovo osjeti udarce čizmom, ali ipak ne ispusti čovjeka i naposljetku ga ipak uspije povući na zemlju. Body osjeti udarac sprijeda i padne preko onog koji je već ležao na zemlji. Bio je ošamućen, ali je znao da ne smije gubiti vrijeme. Sljedeći udarac pogodit će ga u glavu, a onda će biti gotovo.

Otkotrlja se u stranu i ponovo osovi na noge. Sagnuo je glavu i skupio pesnice. Sada je ustao sa zemlje i čovjek kojeg je oborio i obojica su mu se približavala s pobjedonosnim smiješkom na licima.

Body se odmah snašao. Bolo-vi i bijes zamutili su mu pogled, ali ipak se bacio na protivnike poput podivljalog bika. Spretno je izmicao udarcima i napokon mu je uspjelo jednog od njih obuhvatiti oko pasa, okrenuti ga i snažno udariti.

Šaka je dohvatila napadača po najosjetljivijem dijelu tijela. Začu se krik, a onda se momak mlohavo složi na zemlju.

Body se brzo sabere, jer se onaj drugi spremao na napad, i šakom opali napadača pod bradu. Čovjek zatetura, a Body se brzo baci na njega, ne obazirući se na bol i pritisne mu trbuh. Šaka mu utone duboko u salo i Body osjeti protivnikov truli dah.

— Bože moj! — zastenje čovjek i pritisne koljena i ruke na trbuh.

Body je htio izvući kolt, ali čovjek se, još stenjući i pritišćući donji dio tijela, okrene i zgrabi ga za leđa. Body se baci naprijed i munjevito povuče ruku napadača, tako da je taj preletio preko njegovih ramena i složio se na zemlju, kraj svog druga.

U očajničkom pokušaju da se ponovo osove na noge spleću im se ruke i noge. Body je znao da ih mora spriječiti. Kad se jednom usprave, obojica će zgrabiti revolvere. Sada je on na nogama i to mora iskoristiti. Desnom nogom zahvati lice jed-

nog od momaka i njegov nos nakon toga postane crvena kugla. Tip je urlao i savijao se od bola, a za to vrijeme Body je udarao nogom po gornjem tijelu njegovog druga. Ovaj je htio izvući kolt, ali Body mu stavi vrh čizme ispod brade i glava mu padne nauznak. Revolver mu ispadne i Body ga podigne. Iznenada začuje čudan šum, a onda shvati da se to on sam smije ko ludak. Zgrabi napola onesviještenog momka, kojem je zacijelo bila slomljena vilica, povuče ga i osovi na noge, tako da je njegovo tijelo postalo štit između njega i onog drugog, zatim ga opali revolverskom cijevi. Momak se u hipu onesvijesti. Body ga pusti da padne, pa se okrene onom drugom, koji se valjao po prašini i rukama i nogama pokušavao domoći revolvera koji je od njega bio udaljen oko pet metara.

Momak okrvavljena lica baci se na oružje istovremeno kada i Body, ali Body je bio brži. Vrhom čizme odgurne revolver, a čovjek zastenje, padne na lice i ostane ležati u nesvijesti.

Teško dišući Body se pomakne nekoliko koraka natrag. Mišići i rebra paklenski su ga boljeli. Jednog trenutka, u bijesu, pomisli da obojicu ustrijeli. Već je napola podigao oružje, kad začu kao kroz maglu ledeni glas.

— Kilpatrick, pusti oružje!

Body se ukoči i počne krkljati.

— Rekao sam da baciš oružje!

Sada je prepoznao glas. Polagano se okrene. Cijev revolvera bila je uperena u njega. Rio Fanning ciljao je u njega s oba revolvera.

Body teškom mukom uzdahne i pokuša se sabrati. Nije imalo smisla objašnjavati se, jer je Rio bio spreman na sve, pa polagano otpusti prste i revolver padne na zemlju.

Body je podrugljivo piljio u Rija.

— Hajde, pucaj! — reče izazivački. — Završi to davolje djelo. Sada ste trojica protiv jednoga.

Jedan trenutak Rio ga je gledao kao da ga ne razumije. Zatim pride bliže i dalje je držao cijev revolvera uperenu u Bodyjev trbuh.

— Hajde, pucaj već jednom! Što si rekao one noći? Da ćeš se proslaviti ako ubiješ Bodyja Kilpatricka? Sada imaš priliku!

Još časak Rio ga je promatrao hladnim ispitivačkim pogledom s još uperenim revolverima. Zatim stavi oružje u opasač.

— Ne, još nije vrijeme za to. — reče, pa pogleda momke na zemlji. — Što se ovdje zbilo?

Body se ogleda, pronade svoj šešir, podigne ga i ispraši.

— Pa ti bi to morao znati što se ovdje zbilo — ogorčeno odgovori. — Ti si jedan od Jordnovih krvavih pasa, ako se ne varam?

— Ja sam šerif u Gunsightu i želim saznati što se ovdje dogodilo.

— Tvoj gazda, gradonačelnik, nahuškao je na mene ovu dvojicu skitnica. Htjeli su mi dati lekciju, ali nije im sasvim uspjelo.

Body pljune u prašinu. Zatim se okrene, ne obazirući se više na Rija i uputi u dvorište Gaultove kuće. Podigne kolt sa zemlje, očisti ga od prašine i okrene bubanj. Podrugljivo se smje-

kao dok je spremao kolt. Zatim se ponovo obrati Riju:

— Ako se želiš ogledati sa mnom, sada sam u pravom raspoloženju.

— To bih rado učinio — promrmlja Rio. — Ali ako su te ova dvojica napala, tvoje je pravo da se braniš.

Body ga iznenadeno pogleda, pa baci pogled na zvijezdu na Rijovoj košulji.

— Oho! Razgovaraš kao čuvar zakona, a ne kao gorljivi revolveraš.

— Do davola! — zasikće Rio. — Već sam ti jednom rekao da ja zastupam zakon! — Zatim odmahne glavom. — Ipak nemoj ići predaleko, Kilpatrick. Najmanja povreda zakona bit će mi dovoljan razlog za borbu.

— Tako ti je Jordan naredio, zar ne?

— Nije. Tako piše u knjizi zakona ovoga grada, koju sam našao u šerifovu uredu.

Otkako je Rio nosio zvijezdu, promijenio se. Body je to osjetio po njegovu ponašanju i glasu.

— Što će se dogoditi ako Jordan prekrši odredbe tog zakona?

Rijov ga odgovor razočara.

— To će biti moja briga.

— Kao prvo, to ću prihvatiti, ali savjetujem ti da o ovom dobro razmisliš. — Body se uputi prema svom vrancu i, stenjući, popne se u sedlo. — Ako Jordan upita što se dogodilo s njegovim momcima, poruči mu da imaju teksašku groznicu. Možeš mu također reći da bi i njega mogla zadeseti ista sudbina.

Podbode konja, pa krene. Dok je jahao niz glavnu ulicu, osjećao je na leđima Rijov pogled.

Pred kućom liječnika Watleyja zaustavi konja.

XV

Ude. Nježnim i sigurnim pokretima Watley svojim velikim rukama opipa Bodyjevo mišićavo, golo tijelo.

— Ništa nije slomljeno, koliko to sada mogu prosuditi. Neko ćete vrijeme imati bolove, ali uvjeren sam da vam to nije prva tučnjava. Sad biste se trebali okupati u toploj vodi ...

— Nemam za to vremena — Body brzo sklizne s divana i obuče košulju. — Čujte — reče dok je zakopčavao košulju — razgovarao sam sa Stewart. Bit će kako smo se dogovorili ako ste vi na to spremni. — Body opase revolver. — Vi dajte svoje liječničko znanje, a ja ću se pobrinuti za zaštitu. Stewart će vam pomoći. Ona još ne zna o tome ništa, ali ja ću je dovesti ovamo. Ne možemo riskirati da ostane sama u kući.

— Već sam vam rekao da sam spreman i ne poričem svoj riječ. Znam koliko to može biti opasno, ali rekao sam vam da smo Gault i ja stari prijatelji. Kada ćete ga dovesti?

— Imate li pri ruci nekog momčića po kome bih mogao poslati poruku? Momka koji je dobar jahač i koji će za deset dolara u zlatu šutjeti kao grob?

— Naći ću ga.

— Dok ga vi nadete, ja ću napisati poruku mom kuharu koji je napolju kod stada. Kad momci budu ovdje, može početi.

— Još mi niste rekli kako ćete Gaulta dovesti ovamo?

— On se u nekoj rupi napija do besvijesti, ali prije ili kasnije

doći će kući. Tamo ću ga čekati. Do tada će već stići moji momci i mi ćemo ga donijeti ovamo. Koliko će dugo trajati dok ga ot rijeznite?

— Sad je u takvom stanju da mu je potrebno najmanje tjedan dana. Bit će mu prilično loše. Četiri momka moraju neprestano držati stražu. Hoće li to biti moguće? Vi morate znati da ste ranjivi na dva mjesta: ovdje i kod stada. Može se dogoditi da Jordan napadne istovremeno na oba mjesta. Imate li dovoljno ljudi?

— Ne znam. Koliko ih on ima?

— Četrdeset do pedeset revolveraša, tako se barem priča.

— Dobro, mojih momaka je dvadeset, ali to su Teksašani. To bi moglo biti nekako podjednako.

Watley ga pogleda i nasmiješi se.

— Nadaймо se da imate pravo. Dobro, dat ću vam papir i olovku i potražiti nekoga tko će odnijeti poruku.

Liječnik se okrene prema mariči za instrumente, otvori ga, izvuče revolver i stavi ga za opasač.

— Ako opet idete do Stewart, ja ću vas otpratiti. Može se desiti da Jordan nahuška na vas čak četiri svoja revolveraša, a ni Teksašani nisu besmrtni.

XVI

Momak s porukom je krenuo. Liječnik je otpratio Bodyja do kuće Gaultovih. Kada su stigli, rastavili su se. Body sveže napolju svog konja, pa se stubama uspne na trijem i pokuca na vrata.

Stewart ih otvori. Iznenadi se kad ga ugleda.

— Body, ti si to? Da li je sve u redu? Pisala sam pisma, a kad sam ih završila, pogledala sam kroz prozor i vidjela borbu ...

Kilpatrick ude i zatvori iza sebe vrata.

— Imate li ... imaš li još onog viskija? Sada bi mi piće dobro došlo.

— Dodi u kuhinju!

Pode za njom, a ona natoči dvije čaše i pruži mi jednu. Dok je pio, ispričao joj je sve što se u međuvremenu dogodilo.

— Tako sam se udubila u pisma da nisam obraćala pažnju na svu tu buku vani. Imam ovdje pušku i znam se njome služiti. — Oči su joj se kriješile. — Trebala sam te momke ustrijeliti!

— Pusti, već sam to prebolio. Dakle, napisala si pisma?

— Jesam. Jedno predsjedniku Kansas Pacifika, drugo jednom bankaru u Kansas Cityju i treće jednom trgovcu govedima. Napisat ću ih još nekoliko, ali to su bila najvažnija. Već sam ih poslala.

— Vrlo dobro. Dakle, stvar se počela odvijati. Ovog trenutka ne možemo učiniti ništa više nego čekati na tvog oca i moje momke. — Opusti se na stolcu i nastavi: — Ovaj dan je zaista bio naporan.

Stewart mu pride. Pogled joj je bio zabrinut.

— Jesi li ozbiljno ozlijeđen?

— Liječnik misli da bi nakon tople kupelji sve bilo ponovo u redu.

— Tada ću ugrijati vodu. U svojoj spavaćoj sobi imam kadu.

— Ali, Stewart, za to nemam vremena!

— Morat ćeš ga naći. — Djevojčin je glas bio odlučan. — Zacijelo ti to neće biti posljednja borba u Gunsightu. Ako te mišići budu boljeli ...

— Unatoč tome!

— Nemoj mi se opirati, Body! On se nasmiješi.

— Neću, gospodo.

— Dobro! Tada ćemo popiti još jedno piće dok se voda grije.

XVII

Nakon kupelji Body se osjećao osvježeno i sada se, unatoč mnogim ozljedama, ponovo mogao bezbolno kretati. Zajedno sa Stewart čekao je njenog oca. O mnogočemu su pričali, ali još je mnogo toga ostalo nedorečeno kada se pojavio Isac Gault, ako pijana olupina, teturajući preko praga.

Zatvorio je vrata za sobom tako snažno da su se stakla zatresla i sada je žmirkajući gledao kćerku i čovjeka oštih crta lica. Ljuljao se poput lišća na vjetru. Napokon pokaže dršćućim kažiprstom na Bodyja, a usta mu se iskrive u blesavo cerekanje.

— Hej, tebe poznajem! Ti si Kilpatrick ... ti si onaj koji je doveo stado.

— Točno — odgovori mirno Body.

Najednom se Gault prestane smijati, a lice mu se opusti.

— Šta radiš ovdje s mojom kćerkom? Tully mi je pričao o tebi. Ti je progoniš! — Čak je uspio da mu glas zvuči autorativno. — Odlazi! Jesi li čuo? Nosi se odavde!

— Uskoro — odgovori mu Bo-

dy. — Uskoro ću otići.

— Ne! Smjesta! — Gault mu nesigurno pride i digne desnu ruku.

Stewart brzo stupi između oca i Bodyja.

— Tako to neće ići, oče. — Uzme ga za ruku. — Dodji u kuhinju. Moramo s tobom razgovarati.

Htio se oprijeti, ali onda sliježe ramenima i pode za njom.

— Što to znači? Mala, daj svom starom ocu jedno piće. Znam da je ovdje negdje boca ...

— Oče ... — Body je prekine:

— Dodite u kuhinju gospodine Gault, i dobit ćete piće.

— Hej, to je već bolje! Znae što, Kilpatrick. Mislim da ste vi pristojan momak. Tully možda nema pravo.

Body ga odvede u kuhinju.

— Što je Tully rekao o meni?

— Rekao je ... — Gault se baci na stolac — da mu niste dorasli ... da će vam pokazati. Što je sada s pićem?

— Odmah!

Body ode do ormara i izvadi bocu. Stewart ga je ljutito pogledala kad je natiočio punu čašu.

— Body!

— Znam što radim. Evo, gospodine Gault.

— Sjajno! — Gault je požudno pio. — Stewart, htjela si sa mnom razgovarati?

— Da, oče. — Djevojka sjedne sučelice i stavi mu ruku na rame. — Oče, tako dalje ne može ići. Opijaš se do smrti. Moraš se ponovo liječiti kod Watlwyja.

On se snažnim pokretom oslobodi njene ruke.

— Kod Watleyja? Nikada! Jednom sam već bio tamo. To je bio pakao dok me nije oslobo-

dio dobar stari Tully. Užasno!

— Oče, shvati!

Body stavi ruku na njana ramena.

— Ostavi ga, Stewart — reče umirujućim glasom. — Tvoj je otac odrastao čovjek, on zna što radi. Popijte još jednu, gospodine Gault.

— Dobra zamisao.

Gault ispije do kraja. Pio je kao da je skapao od žedi. Zatim lupi čašom o stol i pogleda Bodyja.

— Još jednu ... — Zatim mu se ponovo lice opusti i oblije ga hladan znoj. — Još ... — zamuckivao je, a onda mu glava padne na kuhinjski stol.

— Oče! — poviče Stewart užasnuto.

— On je samo u nesvijesti — objasni joj Body. — Znao sam da neće htjeti poći dobrovoljno. Kad stignu moji ljudi, odnijet ćemo ga liječniku. Pazi dotle na njega, Stewart!

Body se otputi do prednjih vrata. Iza stakla promatrao je glavnu ulicu. Ako Jordan sazna što namjerava, pokušat će napasti prije nego što njegovi momci stignu u grad i na silu oteti Gaulta. Jordan nije budala i prije ili poslije će saznati.

Stajao je napet kraj vrata. Jednu je ruku držao na koltu, a u drugoj je držao vinčesterku koju je izvadio iz bisaga. Može se dogoditi da se mora sam boriti protiv Jordanovih ljudi, a onda želi skupo prodati svoju kožu.

Prašna glavna ulica zjapila je od praznine, jer su stanovnici grada sjedili za večerom. Na drugoj strani grada, preko pruge, već je počelo uobičajeno ve-

černje komešanje. Body je ocijenio da će najvjerovatnije za jedan sat pasti mrak.

Bio je mrk i poluglasno je psovao. Gdje li su samo njegovi ljudi? Možda nisu primili poruku? Odjednom se trgne. Stisnutih očiju napregnuto je vrebao preko stakla. Podigao je vinčesterku i pregledao da li je nabijena.

Šest muškaraca prelazilo je prugu. Išli su brzo i odlučno, naoružani do zuba.

Jordan je, dakle, namirisao podvalu i ovi su ljudi došli da odvedu Ikea Gaulta.

Bodyjeve usnice se stisnu. Ako žele Gaulta, mogu ga dobiti samo preko njegove lešine. Ako njegovi momci brzo ne stignu, to će se i dogoditi.

Počeo se muvati naokolo, zatim odjuri u kuhinju. Stewart je pospremala i čistila, jer je Gaultu pozlilo.

— Slušaj — reče prigušena glasa. — Nekoliko Jordanovih ljudi tek što nije stiglo ovamo, a moji se momci ne vide nadaleko. Doći će do puškaranja. Ti i tvoj otac se morate skloniti.

Stewart ga je nekoliko trenutaka gledala, a zatim joj oči bljesnu.

— Mi ćemo im pokazati! Tamo kod peći otac će biti na sigurnom.

— Dobra zamisao. — Body zgrabi Gaultovo mlitavo tijelo i odvuče ga iza peći, u kojoj nije gorila vatra. Sad je Gault bio zaštićen, jer do njega nisu mogli doprijeti meci. Nepomično je ležao i glasno hrkao, ne sluteći kakva mu opasnost prijeti.

— Sada ćeš i ti u zaklon pokraj oca — reče Body.

Steward se glasno nasmije.

— Do đavola i zaklon! Već sam ti rekla da znam pucati.

Prije no što se stigao pobuniti, ona je nestala, da bi se poslije nekoliko trenutaka pojavila s vinčesterkom i kutijom municije.

— Nećeš se sam boriti protiv njih!

— Do đavola, Stewart!

Njene zelene oči su bljeskale.

— Ne smiješ mi proturječiti.

— Pride mu i poljubi ga. — Možda još nisi osjetio ali ti sada pripadaš samo meni i zato ću se boriti zajedno s tobom.

Body ju je gledao u oči.

— Dobro, divlja mačko, neću ti proturječiti. I ti pripadaš meni. Preuzmi stražnja vrata. Možda će pokušati da nas opkole. Uzvratit na svaki pucanj. Neka znaju da s nama nema šale.

Okrene se i požuri do prednjih vrata. Unatoč opasnosti, osjećao se kao da je u sedmom nebu.

Napadači su već bili vrlo blizu. Većina je bila naoružana puškama, a svi su imali i revolvere. Jordan nije bio među njima, ali Body je znao da su momci dobili precizne zapovijedi.

Digne vinčesterku. Imao ih je kao na dlanu i mogao bi ih polovinu posmicati, ali tada bi imao za vratom optužnicu za umorstvo. Ne, mora dopustiti da se sasvim približe.

Bilo je očito da imaju vođu. Visokog, mršavog čovjeka s crnim sombrerom, u crvenoj košulji i prljavim trapericama. Momak je izvikivao zapovijedi, ali Body nije mogao razumjeti riječi. Nije imao pušku, ali iz

opasača virila su mu dva revolvera.

Bili su udaljeni još oko pedesetak metara. Body osjeti da su mu ruke vlažne. Za nekoliko trenutaka revolveraši će zauzeti položaj i borba će početi. Znao je da je Jordan odlučio ne samo oteti Gaulta, nego i njega ubiti.

Još četrdeset metara. Napadači se zaustave s obje strane glavne ulice. Čovjek s dva kolta krene u zaklon iza jednog ugla kuće i daje znak. Ostali su bili spremni.

Body je upravo htio zakoraknuti natrag, ali se ukoči i pogleda u smjeru sunca, onda prasne u smijeh.

— Sve je u redu, Stewart! — poviče. — Nije to više dva na šest! Moji momci dolaze! I to paklenim tempom i namazani ratnim bojama!

XVIII

Osam Teksašana približavalo se strašnom brzinom. Činilo se kao da su srasli s konjima, a puške su držali spremne na pucnjavu.

Body je čuo bubnjanje kopita kada su prelazili preko pruge i prolazili glavnom ulicom. Čuo je i njihove glasne povike i vidio bljesak pušcanih cijevi na suncu.

Cord Lighter jahao je na čelu. Kad su se približili Gaultovoj kući, zapucao je u zrak, a glas mu je zaorio po cijeloj okolini:

— Hej, mjesta za momke s Two Railsa!

Body zadrži dah kada je Stewart stala kraj njega.

— Hvala bogu, ipak su stigli — prošaptala je.

Jordanovi momci su se okrenuli i zabezeknuto piljili u jahalice. Njihov vođa izvuče kolt, ali se predomisli i vrati ga za opasač. S osmoricom naoružanih Tekšašana koji se približuju u punom galopu i Bodyjem za ledima, očito ga je prošla volja da prvi započne. Dao je ostalima znak i revolveraši spuste oružje.

Cord Lighter zauzda konja tako naglo da se propeo. Njegov su primjer slijedili i ostali. Momci su pogledom kružili po glavnoj ulici, a bilo je očito da je njihovo oružje u pravih rukama. Body je vidio njihova lica, otvrdla od vjetra i sunca, koja su žudila za borbom.

Lighter dovikne nešto čovjeku s crnim sombrerom i izvuče otkočeni kolt. Momak polagano dignu ruke. Kao da love goveda, Tekšašani prisile revolveraše da izidu iz zaklona, a zatim ih potjeraju glavnom ulicom do središta.

— Tako to rade pravi momci — zadovoljno će Body. — Nema toga što teksaški kauboj neće učiniti za svoje stado dok je na putu. — Zagrli Stewart oko ramena. — Ne trebaš više brinuti, sada je sve u redu.

Prošlo je još nekoliko minuta dok Lighter i njegovi momci nisu sve potpuno sredili. Zatim su krenuli korakom do Gaultove kuće.

Lighter sjaše. Na njegovu licu, koje je obično bilo bezizražajno, titrao je smješkak. Uspne se na trijem i pokuca na vrata, ali Body ga peduhitri i otvori ih istog trenutka.

Lighter se sada još veselije smješкао.

— Gazda, stigli smo.

— Bilo je već vrijeme. Gdje ste tako dugo? Da niste putem brali cvijeće?

— Mi nismo, ali možda momak koji nam je donio poruku. Jurili smo kao da nas davoli gone. Što se događa?

— Neka uđe Steve Fleming, pa ću vam sve objasniti.

XIX

— Sitnica — reče snažni Fleming. — Lagan je poput pera. Mogu ga sam prenijeti.

Izvuče Gaultovo mlitavo tijelo iza peći i zatim nježno, poput majke koja se brine o svom djetetu, stavi starca preko širokih ramena.

— Kuda ćemo s njim, gazda?

— Liječnik stanuje malo dalje u glavnoj ulici — odgovori Body. Sve objasni Lighteru i Flemingu, a onda Lighter izide i obavijesti momke.

— Ideš li, Stewart?

— Samo da uzmem nekoliko haljina. Tko zna kako ćemo dugo ostati kod Watleyja.

— Nisu ti potrebne. Najvažnije da ste na sigurnom.

Body je primi za ruku. Izidu iz kuće. Stewart zaključa vrata. Još je nosila vinčesterku. Muškarci su je gledali s poštovanjem kada im se pridružila. Spretno se vinula u sedlo Bodyjeva vranca a da nije brinula što je pri tom pokazala dobro oblikovane noge. Body je odmah uzjahao iza nje. Fleming je stavio Gaulta preko sedla i uzjahao straga.

Body zgrabi uzde preko djevojčina struka.

— Krenimo, Cord! — zapovijedi pa doda: — Budite oprezni.

Jordan još dugo neće odustati.

— Znamo, gazdo — odgovori Lighter stisnutih usnica. — Te bitange opet će se pojaviti. Najbolje bi bilo da razorimo ovaj prokleti grad. Hajde, momci, krenimo!

Sa spremnim puškama momci Two Railsa polagano krenu glavnom ulicom. Kad su ugledali Watleyjevu kuću, Lighter se naglo zaustavi.

— Jordan nije odustao, gazda — reče promuklim glasom. — Dovedi su pojačanje. Pogledaj koliko ih ima!

Body ih je već ugledao. Pred Watleyjevom kućom stajao je čovjek u crvenoj košulji s dva kolta, onaj isti koji je malo prije vodio Jordanove revolveraše. Pokraj njega stajao je Tully Jordan s puškom u ruci.

XX

Glas Corda Lightera bio je veseo. — Izgleda kao da ćemo morati pucnjavom prokrciti put.

— Ne! — brzo ga prekine Body. — Nemojte pucati. Tek ako oni prvi počnu. — Munjevitom brzinom sjaše. — Stewart, ako dode do pucnjave, odmah se skloni.

— Body ...

— Do davola, neću ponavljati!

Već je ulazio u ulicu s desnom rukom na dršku revolvera.

— Zdravo, Jordane!

Tully Jordan se smješkao. Ni je izgledao ni prestrašeno ni bojažljivo, ali oči su mu odavale da je spreman na borbu. Body se uvjerio da ga prvi susret nije prevario. Opasnijeg čovjeka nikada dotad nije sreo.

— Kilpatick, vi unosite nemir u grad — reče Jordan.

— Bilo bi najbolje da vi i vaši ljudi odmah napustite grad, a Gaulta ostavite ovdje.

— Neću ga ostaviti ovdje. Vođim ga Watleyju.

— To nećete učiniti. Oteli ste čovjeka u besvjesnom stanju. To neću dozvoliti.

— Što se to vas tiče? — Body se hladno smješкао. — Gaultova kći želi da ga odvedemo liječniku. To je jedino što za mene vrijedi.

— Za mene ne! Ja ću Gaulta štititi sve dok se ponovo ne osvjesti i dok se sam ne izjasni. Predajte ga meni, a zatim nestanite!

— To ne pali, Jordane! Pustite nas da prodemo!

Umjesto odgovora Jordan po-
viče: — Knowels!

Čovjek u crvenoj košulji pođe nekoliko koraka naprijed. Oči su mu vrebale kao u lasice. Jednom se protiv volje povukao, ali ovoga puta neće. Sada je iza sebe imao oko dvadeset revolveraša i bio je hrabar. Ruke su mu počivale na koltovima.

— Čuo si, Teksašanine, što ti je rekao! — reče glasom koji je bio iznenađujuće visok. — Dajem vam deset sekundi da poslušate. U protivnom umrijet ćeš prvi.

Borbu se nije moglo izbijeći, pa je možda najbolje da se odmah razračunaju. Body hladno pogleda Knowelsa.

Najednom sve utihne.

U mrtvoj tišini jedan glas po-
viče:

— Neka se nitko ne pomakne! Nitko!

Napetost je dosegla vrhunac. Knowels se iznenađeno okrene, a i Body je pogledao u smjeru

odakle se čuo glas.

Nasred ulice stajao je Rio Fanning. U ruci je držao podrezanu sačmaricu, mašući cijevi amo-tamo i prijeteci i ljudima pred kućom i Teksašanima na konjima.

Jordan je, ne vjerujući, gledao u mladića.

— Fanning! — zakriješti. — Što to znači? Skloni tu pušku!

Mladićev je glas bio miran i odlučan.

— Neću je skloniti prije nego li svi odete odavde. Postoji propis koji zabranjuje skupove s oružjem.

Jordan duboko uzdahne.

— Rio, ti si prokleta budala. — Do đavola i taj propis. Ako želiš ubiti Tekšašane, dobro, ali...

— Pucat ću na svakoga tko se pomakne. — Fanning pođe dva koraka naprijed. — Ovom stvarčicom mogu vas sve raznijeti. Jordan, otjerajte svoje ljude! Kilpatrick, učinite isto! Neću dopustiti da ovdje dođe do pucnjave.

— Dobro, Rio. — Jordan je jedva potisnuo bijes. — Zvijezda ti je udarila u glavu. Nisam te postavio za šerifa zato da bi mi prijetio sačmaricom. Vрати zvijezdu!

— Žalim, ali ne možete me otjerati kako vam padne na um. Morate sazvati Savjet građana. I to piše u knjizi. Sve dok me Savjet na svojoj sjednici ne opozove, ja sam šerif.

Jordanovo se lice zajapuri od bijesa, ali Riov glas bio je tako odlučan da je oklijevao. Nakon nekoliko trenutaka se nasmije.

— Dobro, Rio, pobijedio si. Ljudi će se razići. Ti poznaješ

zakon. Prije nego što sam te postavio za šerifa, trebao sam te pitati da li znaš čitati, ali i ja poznajem zakon. Nitko ne može sporiti dvojici muškaraca da se upuste u poštenu borbu.

Rio podigne obrve.

— Zar ste se svadali s Kilpatrickom? Hoćete li se s njim boriti?

— Ja se nisam s njime svadao — odgovori Jordan — ali Knowels jest. Zar nije tako, Tom?

Knowels je nekoliko trenutaka bio zbunjen. Zatim shvati, naceri se i pogleda Kilpatricka.

— Da, svadali smo se.

Body odmahne glavom:

— Knowels...

— Aham bojiš se da se nas dvojica borimo. Sigurno si čuo o Tomu Knowelsu... kako sam u Dodgeu Bata Mastersona zgnječio poput puža. Zacijelo si čuo koliko sam ljudi već ubio. Kad se toga sjetiš, prolazi ti jeza po leđima, zar ne, Teksašanine? Nisi tako spretan s revolverom kao s ovom curom u krevetu, ha?

Body suspregne dah.

— Tko je to, Jordane? — upita. — Tvoj najbolji revolveraš, poslije Traska i Fanninga?

— Tom je isto toliko dobar koliko bijaše i Trask, ali nije želio nositi zvijezdu. Kad je uzmem Fanningu, on će je dobiti.

— Neće imati prilike da nosi zvijezdu — odgovori ledeno Body. — Upravo je rekao nešto što mi ne odgovara. Sada mi je dosta, Jordan! Misliš da će svi problemi biti riješeni ako me Knowels ubije? Dobro, vidjet ćemo. Rio! — Glas mu je bio odlučan i gladan. — Borit ću se s ovim čovjekom!

— Nemoj, Body! — poviče Stewart.

Nije se obazirao na ono što je djevojka govorila.

— Što je sad, Rio?

— To je vaše pravo, Kilpatrick, ali mora biti pošteno.

— Možeš biti siguran da će biti — Body pogleda Knowelsa.

— Hajde, počnimo!

Knowels se naceri.

— Ja sam spreman. — prode pokraj Bodyja i zaustavi se u sredini ulice.

Body je pazio da mu ruka bude što dalje od kolta i promatrao je revolveraša. Zatim stane nasuprot Knowelsu. Još u hodu reče:

— Cord, ako me ubije, onda je ovdje svemu kraj. Tada otjeraj stado u Dodge.

— Dobro, gazda, ali ja se ne bojim za tebe.

— Kako god ovo završilo, naređujem da se ne ispali ni jedan hitac.

— Stigao je do sredine ulice i stao nasuprot Knowelsu, na udaljenosti oko trideset koraka.

Rio se još jednom javi.

— Držim vas obojicu na oku. Jordan, ako se itko od vaših momaka umiješa, raznijet ću ga u komadiće! Sada su sve oči bile uprte u dvojicu muškaraca u sredini glavne ulice.

Body se držao opušteno, ali nije ispuštao pogled svog protivnika. Nije mu bilo prvi put u životu da gleda oči u oči okorjelog revolveraša koji ga želi ubiti.

Knowelsova želja za pucnjavom, njegovi mekani i opušteni pokreti odavali su nadmenu sigurnost. Body se ugrize za usnicu i to mu pomogne da se pot-

puno smiri. Bilo je napokon vrijeme da Jordan sazna s kime ima posla.

Prošla je jedna sekunda, pa dvije. Body više ni o čemu nije razmišljao. Činilo mu se da vrijeme strašno polagano prolazi. Knowels se gotovo nevidljivo nasmiješi. Body, koji je nepomično gledao u njegove lisičje oči, opazi da su protivnikove vjede načas zatreptale.

To je bio znak koji je čekao. Njegova se ruka nagoniski pomakne.

Samo je djelić sekunde prošao od trenutka kada su Knowelsove vjede zatreptale do trenutka kada je Body osjetio tvrdi držak kolta u ruci i čuo pucanj.

Knowels je gotovo istovremeno izvukao oružje i opalio, ali je bio sporiji.

Bodyjev metak pogodi ga u grudi. Zvuk hica odjeknu kao grom. Metak preleti preko krova, a Knowels zatetura poput lutke na konopcu. Kada je već pao na zemlju, njegov kažiprst opali još jedan metak, ali taj se zabije u prašinu. Knowels još jednom trzne nogama, pa umre.

Sve zajedno nije trajalo dulje od skunde. Kada se dim raspršio, na glavnoj je ulici bilo posve mirno. Body začuje kako Stewart šapće:

— Hvala bogu!

Zatim se razliježe Fanningov oštar glas:

— Svi ostanite na mjestu! Maknite oružje, Kilpatrick!

Body spremi oružje i okrene se. Na Jordanovu licu nije više bilo nadmenog smiješka, a iz očiju mu je izbijao strah.

— Dakle, Jordan? — započe

Body. — Gospodica Gault želi da se njenog oca prenese liječniku. To ću sada i učiniti. Dajte nam mjesta!

Pogledom je prostrijelio Jordana, koji se još kolebao. U jednom trenutku Body pomisli da će i on izvući oružje, no onda se Jordan makne.

— Dobro, Kilpatrick. Unesite ga, ali nisam siguran da će dugo izdržati.

— Ja jesam — odgovori hladno Body. — Osim toga, znajte da su i šestorica mojih ljudi oboljela. Oni će ležati unutra s Gaultom. Ako budete pravili gluposti, vratit ću se i uništiti grad. Nema zakona koji može šestorici mojih ljudi zabraniti da budu bolesni. Imam li pravo, Rio?

— Imate — odgovori Fanning.

— Jesi li čuo, Jordan? Zakon je na mojoj strani.

— Da, zakon. — Jordan se posprдно nasmiješi, pa nastavi — Morat ću se uskoro pobrinuti i za zakon. Dobro, Kilpatrick, ovu si rundu dobio, ali mi još nismo završili. Fanning, razgovarat ćemo poslije! Hajde, momci, krećemo!

XXI

Tek kada su se udaljili, napetost je malo popustila. Body se polagano okrene prema Fanningu.

— Hvala, Rio.

— Ne morate mi se zahvaljivati. — Riove su ga oči i dalje neprijateljski promatrale. — Samo sam se pridržavao zakona.

— Za to ti i zahvaljujem. Ne nosiš dugo zvijezdu, ali promi-

jenio si se. Zacijelo ti je dozlogrdilo da budeš nitko i ništa. Sada si netko ... čuvar zakona u Gunsightu.

— Ništa se nije promijenilo.
— Riove su oči sjale čudnim sjajem. — Nisam znao da ste tako brzi. Sada je za mene slučaj još zanimljiviji. To će zaista biti za mene pravi izazov kad se nas dvojica sukobimo.

— Zašto bismo se sukobili? Ja se ne želim s tobom boriti.

— Ali ja se želim boriti s vama! To nećete nikada moći razumjeti, Kilpatrick. Ja se moram uvijek dokazivati samo s najboljima. Moram se uvjeriti i potvrditi da sam bolji.

Kilpatrick odmahne glavom.

— Ti si beznadan slučaj. do đavola, i taj revolveraški ponos! Trask i Knowels bili su isto takvi, a vidio si što im je taj ponos donio. Sada imaš zadaću, Rio, a ta je da nosiš zvijezdu.

— To neću zaboraviti, ali unatoč tome radujem se trenutku kada vi budete pogriješili, a ja ću vas pozvati na odgovornost.

— Rio spusti sačmaricu. — U ovom trenutku nemam za to razloga. Uvedite svoje ljude unutra. a onda nestanite iz grada.

— Upravo sam to namjeravao. Moram se vratiti stadu. Ti se nećeš pridružiti Jordanovoj strani?

— Neću se pridružiti ni jednoj strani. Za mene je važan samo zakon.

Izgovorivši to, mladić se okrene i krene. Body reče za njim:

— Samo tako nastavi, ali pazi da budeš prokleta oprezan.

Rio ništa ne odgovori. Ode niz glavnu ulicu, ude u svoj

ured i zatvori iza sebe vrata.

Cord Lightner, koji je stajao kraj Kilpatricka, mirnim glasom reče:

— Ovom momku kao da sâm davno leži za vratom.

— On još ne zna što zapravo hoće — odgovori Body. — Možda će to ipak ustanoviti, ako bude još neko vrijeme nosio zvijezdu. Možda će i odrasti.

— Ako dovoljno dugo ostane živ.

— Da — polagano reče Body pa doda: — Momci, sada ćemo unijeti gospodina Gaulta.

Doktor Watley izide iz kuće da bi im pomogao.

— Sve sam vidio kroz prozor, Kilpatrick — reče. — Knowels nije ništa bolje ni zaslužio. Unesite Gaulta.

Prvi krene u bolesničku sobu, dugu i nisku prostoriju. Zidovi su bili sklepani od grubih dasaka, a unutra su bila četiri prazna kreveta.

— Spustite ga na ovaj. Tako će mu moći dati prinudni pokrivač.

— Što je to? — raspitivao se Body dok je Fleming spuštao na krevet Gaulta koji je hrkao.

— Ovo ovdje.

Iz neke ladice Watley izvuče teški pokrivač od lanenog platna, koji je sa svake strane imao po jedan opasač od kože. Dok je Stewart izuvala oca, pričvrstio je pokrivač s jedne strane na krevet, napeo ga preko Gaultova tijela i zatim s obje strane čvrsto stegnuo kožnate opasake.

— Kad se probudi, lupat će oko sebe kao divljak — objasni Watley. — Uvijek tako radi. Pošto se donekle otrijezni, vidi oko

sebe bijele miševе. — Okrene se Stewart. — To će biti prilično teško za tebe, djevojko.

— Mnogo sam štošta već prošla s njim. Mene ne može više ništa potresti.

— Njemu će svakako biti znatno lakše ako čitavo vrijeme budeš uz njega.

Body se okrene Cordu Lightneru i ostalim momcima, pa zapovjedi: — Liječnikova kuća treba da bude tvrđava, a oni moraju neprestano biti ovdje. Watley ima dovoljno hrane u kući. Sve to činimo za stado — reče na kraju.

— Bit ćemo stalno na oprezu — odgovori Lightner. — S Jordanovim strijelcima možemo se u svako doba ogledati. Imamo municije. Ne brini, možeš mirno otići do stada. Goveda su važnija od svega ostalog.

— Da — promrmlja Body, a zatim se okrene prema Stewart. — Dušo ...

Prisustvo ostalih muškaraca nije je smetalo da ga čvrsto zagri.

— Body, čuvaj se!

— Hoću. — Body je poljubi pa se okrene Wilkiju Murrayu i Tepu Chanceju. — Vas ćete dvojica poći sa mnom i štititi mi leđa. — Istrgne iz Stewartina zagrljaja. — Čuvaj sebe i oca!

Izide praćen dvojicom kaubojā. Uzjašili su i krenuli glavnom ulicom, osvijetljenom samo svjetlima koja su dopirala iz kuća. S nogostupa su ih promatrali naoružani muškarci, ali nitko im nije prišao niti ih izazvao. Zacijelo je do daljnjega Jordana prošla volja za sukobom.

Sat poslije stigli su u logor a

da ih putem nitko nije zaustavio.

XXII

— Ispričaj mi sve još jednom, ali polagano — reče Panhandle i gurne šešir na potiljak, pa se počese po glavi. — Gault se, dakle, mora pošteno istrijezniti, zatim može krenuti na put, onda ti možeš prodati goveda za dobru cijenu ... — Prokleti Jordan želio je to, naravno, spriječiti. Nije ni lud! Htio je dobiti tako sjajna goveda za smiješno nisku cijenu.

— To mu ni pod kojim uvjetima neće uspjeti — promrmlja Body žvačući, jer je upravo s vučjim tekom tamanio izvrstan grah. — Kad bih morao goveda voditi natrag u Teksas, ili dalje u Dodge, radije bih ih potopio u Red Riveru. Osim toga, iza nas doći će i drugi ...

— Ako mu sada pokvariš račune, neće imati prilike da još jednom pokuša takvu podlost.

— Napokon si shvatio. Osim toga, u međuvremenu je došlo i do osobnog obračuna između mene i Jordana.

— Aha! — promrmlja Panhandle i počne se smijuljiti. — Ispričali su mi momci da je mlada dama koja je bila s tobom prokleta zgodna djevojka. Ako je u igri takva djevojka i iz takvog kruga, brzo dode do osobnih razračunavanja.

Panhandle se okrene i zamišljeno pogleda prema stadu.

— U svakom slučaju, čitava stvar mi se čini vrlo škakljivom. Šest naših momaka čuva Gaulta i to znači da nas nema mnogo. Ne želim ni pomisliti što bi bilo da dode do stampeda. Čet-

rnaest kauboja ne može zadržati četiri tisuće goveda kada dignu rep u zrak, a davo im sjedne za vrat.

— Dakle, do stampeda ne smije doći! — Body je u međuvremenu ispraznio tanjur i bacio ga u vedro s vodom, koje je bilo obješeno na kolima. — Od sada svatko od nas ima dvostruki obilazak. — Krene prema svom osedlanom konju, koji ga je mnoge noći dobro služio. — Sada ću ja u obilazak.

Panhandle mrzovoljno promrmlja:

— Gazda, imaš iza sebe proketo težak dan.

— Imat ću dovoljno vremena za odmor kad prodamo goveda. — Body se vine u sedlo. — Pobrini se za mnogo tople kave. Panhandle. Ubrzo nestane u tami.

Stado je izgledalo kao ogromna crna mrlja na preriji. Dugogodišnje iskustvo pomoglo je Bodyju da zna ocijeniti goveda. Životinje su bile debele, što je značilo da su lijene i da se teško pokreću. Sve je bilo tiho. Samo se tu i tamo čulo kako žvaču, a ponekad bi se neko mlado tele oglasilo mukanjem. Vrijeme je bilo dobro. Nebo je bilo bez oblaka i popuhivao je lagani vjetrović, što je bio znak da neće biti oluje.

U takvim okolnostima bilo je gotovo nemoguće zamisliti stampedo, no prilike nisu bile uobičajene.

Ispred Bodyja pojavi se sjena nekog jahača. Čovjek se zaustavi da pripali cigaretu. Body ga prepozna po visokom šeširu i mladenačkom profilu.

— Tep?

Chanse se okrene.

— Zdravo, gazda!

— Da li je sve u redu i mirno?

— Kao u grobu.

— Budi oprezan. Vidio si s kakvim momcima imamo posla. Zamisli da smo na indijanskom području. Takva tišina uvijek može biti opasna.

Tep olabavi vinčesterku iz bisinga.

— Imam otvorene oči i uši.

Krene dalje, pjevušeći neku pjesmicu, kako bi najavio govedima da se približava i da ona osjete sigurnost što je uz njih kauboj na konju.

Body krene dalje u obilazak. Nešto prije ponoći već je s mukom držao otvorene oči, ali nije se smio odmarati jer je svakog trenutka mogao očekivati novu Jordanovu podvalu.

Razmišljao je što bi uradio da je na Jordanovom mjestu.

Jordan je želio Gaulta. Kad bi se pomirio s time da izgubi mnogo svojih ljudi, možda bi ga uspio izvući iz liječnikove kuće. U tom slučaju, pucnjevi iz grada čuli bi se ovdje i Body bi smjesta sa svojim ljudima odjurio u grad.

Možda Jordanu čak padne na um da bi pucnji doveli do stampeda. Tada bi Body morao ostati sa svojim ljudima ovdje i brinuti se za goveda, a onda bi Jordan bio u prednosti.

Tiho prekune. Sve u njemu željelo je uništiti tog prokletog Jordana, ali nije znao kako predusresti napad. Odmahne umorno glavom. Bio je iscrpljen, misli su mu bile zbrkane. Takav bi napad bio besmislen, ali Jordan je sigurno spreman na sve.

Odjaše do vatre, nalije u lončić kavu i pojede nekoliko kek-sa. Jaka, topla tekućina mu je prijala. Najednom mu se glava razbistrila i znao je što mu valja činiti. Ustane, smiješeći se. Ako Jordan noćas ne napadne i ako bude imao na raspolaganju samo jedan sat dnevnog svjetla, tada se Tully Jordan mora pripremiti na lijepo iznenađenje.

Body Kilpatrick uzme iz kola svoj pokrivač, rasprostire ga i ispruži se. Sapavao je čvrsto i duboko, točno dva sata, kako bi s novim snagama mogao ponovo odjahati do stada.

XXIII

Noć je prošla bez nepritika. Nakon svanuća Body odmah prione poslu. Za pola sata sve je pripremio, a zatim odjaše na brežuljak na drugoj strani rijeke, da bi stražario. Legao je u travu, držeći vinčesterku na ramenu. Nije ispuštao iz vida put koji je vodio iz grada. Pušio je cigaretu za cigaretom i razmišljao. Najviše na Stewart. Ako sve ovdje završi u njegovu korist, tada neće samo zaraditi mnogo novca.

Sve se više danilo i gomile radnika koji su radili na pruzi dolazile su iz grada.

Kad je ponovno zanoćalo, Body odjaše natrag do kola s kuhinjom. Tamo je Panhandle upravo dovršavao bogatu večeru.

— Da li je ovdje sve u redu?
— upita dok je silazio s konja.

— Sve je u najboljem redu. — Panhandle se naceri, pa glavom pokaže u smjeru goveda. — Uz jednu iznimku. Momci kažu da Big Ugly nije suviše sretan zbog onog što si mu učinio.

— Preživjet će — promrmlja Body i dohvati limeni vrč s kavom.

Brzo se smračilo. Straže kod stada smjenjivale su se po ustaljenom običaju. Body je spavao, a tik prije ponoći se probudio.

Počinje vrijeme kada prijeti opasnost, pomisli. Uzjaši vranca, pa krene u obilazak straža.

Još je bilo ugodno toplo, ali oblaci su zakrili mjesec, pa je prerija bila mračna. Body je oprezno jahao, držeći oružje spremno da svakog časa zapuca. S naporom je nastojao da mu se oči priviknu na tamu.

Svi su stražari bili na svojim mjestima. Ljudi su bili pospani i tiho su pjevušili da bi odagnali san.

Body okrene konja, da bi se vratio do kola.

Tada nastane pakao.

XXIV

Salve su odjekivale kroz noć. Odzvanjali su oštri povici:

— Hiaah! Maknite svoja goveda! Hiaah!

Mnogo pušćanih cijevi sijevalo je kroz tamu. Jedno pogode-no govedo tužno je mukalo.

Kada je Body brzo okrenuo svog konja, tako snažno da je jahao gotovo postrance, čulo se brujanje kroz ogromno stado. Goveda su skočila.

Podbode konja mamuzama i odjuri prema sjeveru, odakle je čuo hice. Dok se konj propinjao, on je bez prekida pucao u mrak prema Jordanovim ljudima.

U međuvremenu njegovi su se momci oporavili od užasa i uzvraćali su pucnjevima. Body je čuo u blizini topot kopita i prodorne krikove momaka koji

su se približavali mjestu borbe. Čak su i straže kod stada pucale. Na sve strane vidio je bljesak i dim.

Ljudi koji su bili kraj kola sada su se okupili oko Kilpatricka.

— Uzvratite napad, momci! Zapašite im sačmu u stražnjice! — vikao je.

— Gazda — zaurla mu Tep Chance u uho — goveda će začas krenuti!

— Do đavola, neka jurnu! — vikne Body. — Najprije se pobrinite za one bandite!

— Što?

Unatoč buci čuo je čuđenje u Tepovu glasu. Mladić nije mogao shvatiti da se stado priprema za stampedo a kauboji neka ništa ne poduzmu da ga spriječe.

— Rekao sam: pustite ih! Sada se trebamo boriti!

Body podbode konja i posljednji metak iz vinčesterke opali na mjesto odakle se žarila čijev. Odgovor: krik.

— Naprijed! — vikne i gurne pušku u bisage, pa potegne kolt.

Činilo se kao da se trese čitava prerija. Mukla grmljavina postala je jača, praćena mukanjem goveda i udaranjem rogova. Stado se počelo kretati, a kretanje je bilo sve brže.

Kad su goveda pojurila prema jugu, Kilpatrick odjaše sa svojim ljudima prema sjeveru, pucajući neprestano u pokretu.

To Jordanovi ljudi nisu očekivali. Očekivali su da će Bodyjevi ljudi jurnuti prema jugu, kako bi pokušali zaustaviti goveda. Nisu očekivali protunapad,

ni da će u tami doći do borbe prsa o prsa.

Na početku pucnjave Body je učinio nešto neobično: skinuo je šešir s glave i bacio ga. Njegovi ljudi slijedili su njegov primjer.

Sada kada bi se na dvadeset koraka pojavio čovjek sa šeširrom, Body nije oklijevao. Pucao bi i pogodio. Svatko tko je nosio šešir nije pripadao družini Two Rails.

Metak se zabije u grudi čovjeka. Body začu krik i ugleda kako jahač pada sa sedla. Uto se pred njim pojave obrisi drugog jahača. Momak je pucao u metu koju Body nije vidio. Kako je nosio šešir, Body ponovo zapuca i pogodi.

Borba se nastavljala, ali pucnji se nisu više čuli. Čula se zagušna tutnjava šesnaest tisuća kopita.

Body je pucao sve dok mu magazini nisu bili prazni. Tada u blizini začuje pucanj i spazi plamen.

Vranac prodorno zaništi, pa padne. Body oslobodi noge iz stremena, otkotrlja se, i ponovo hitro ustane. Tog trenutka prošiša mu metak pokraj uha.

Zapuca nasumce, ciljajući malo ulijevo, malo udesno, pa ponovo ulijevo. Jedan metak pogodi, neki čovjek krikne.

Konj bez jahača jurio je prema Bodyju. On zgrabi uzde koje su letjele po zraku i uskoči u sedlo a da pri tom nije čizmom dodirnuo stremene.

Tutnjava goveda postala je tiša. Životinje su bile odmorene, jurnule su velikom brzinom i brzo su nestale. Pokraj Bodyja ponovo se pojavi neki jahač.

Čovjek nije nosio šešir.

— Gazda!

Bio je to Panhandle Smith. Njegova skvrčena noga zacijeloga je mnogo boljela, ali nije se na to obazirao.

— Gazda, ove su kukavice odustale!

To što je rekao odgovaralo je činjenicama. Sve se manje vidjelo bljeskanje iz oružja, a hici su postali sve rjeđi. Jordanovi ljudi su se povukli.

Panhandle povuče Bodyja za rukav. Glas mu je bio gotovo bijesan.

— Hoćemo li se napokon pobrinuti za goveda?

— Nećemo! — zaurla mu Body u uho. — Sakupit ćemo ljude i odjahati u Gunsight.

— Ali goveda ...

— Zar nisi čuo što sam rekao?

Panhandle je nezadovoljno gundao. Nikako nije mogao shvatiti tu naredbu. Šest puta je bio na putu s Bodyjem i uvijek se nešto poduzimalo da se spriječi stampedo. Do davola, goveda će možda trčati čitavim putem natrag za Teksas!

— Hajde, Panhandle! Nema mnogo vremena — poviče Body.

Mnogo brže nego što je očekivao momci su se sakupili; točnije, ono što je ostalo od njih. Body ispali nekoliko metaka u zrak i kauboji se začas skupe sa svih strana. Nedostajala su dvojica; Clell Samuels i Tep Chance.

— Do davola, gdje su?

— Cell je pogođen metkom — oglasi se jedan kauboj. — Točno između očiju.

— Tep je ušao među goveda — javi se drugi glas — i ona su mu oborila konja. Bojim se da nije mnogo ostalo od njega.

— Nekoliko je trenutaka vladala mrtvačka tišina.

Body duboko uzdahne.

— I zato ćemo Jordanu vratiti — izusti ostrim glasom. — Možda upravo sada sa svojim revolverima napada naše momke koji čuvaju Gaulta. Pomrsit ćemo mu račune. — Stisne usnice. — Napraviti ćemo reda u Gunsightu, sada je prilika za to. Ako netko zapuca na bilo koga od nas, svi odmah uzvraćamo. Večeras ćemo raznijeti grad. Jeste li spremni?

— I te kako! — odgovori Panhandle promuklim glasom.

— Dobro. Krenimo!

Iza njih čulo se glasno mukanje uplašениh goveda. Kilpatrick osjeti žmarce i hladno se nasmiješi. Podigne napunjenu vinčesterku, mahne njome zrakom, podbode konja i odjuri na čelu svoje družine prema Gunsightu.

Jordan nije gubio vrijeme. Buka uplašениh goveda čula se do grada i za njega je to bio znak za napad.

Već oko pola milje ispred grada Body je čuo hice, pa podbode jače konja i priljubi se životinji tik uz vrat.

Grad je bio osvijetljen poput božićnog drvca. Svjetla su bila sve bliža. Trinaest jahača munjevito se približavalo gradu i već su pred njima bile prve kuće glavne ulice. Nogostupi su bili puni ljudi. Mnogi od njih bili su znatiželjni, a mnogi su zacijelo bili iz Jordanove bande.

Pokraj Bodyja su kao u nije-

mom filmu promicala lica, usnice i razrogačene oči. Glavna ulica ispraznila se munjevitom brzinom kad su u nju nahrupili Teksašani. Oni koji su ostali na ulici bili su Jordanovi revolveraši. Netko od njih nešto vikne i u trenu su svi bili u zaklonu.

Poče paklena pucnjava.

— Pokažite im! — zapovjedi Body.

Naredba je bila nepotrebna. Čim su im kraj uha prošli prvi meci, jahači su u trku odgovorili vatrom. Čuli su se oštri pucnjevi iz vinčesterke, a revolverski su hici muklo odzvanjali.

Body ugleda nekog čovjeka iza valova s vodom kako upražo cilja u njega, pa nanišani i opali. Čovjek poskoči u vis, pa se skljoka na zemlju.

Tada Body izgubi i drugog konja iste noći. Metak je pogodio životinju u prsa. Bila je mrtva još prije no što se srušila. Body odleti preko njenoga vrata i u padu ispusti pušku. Tresne svom snagom na zemlju, a zatim se otkotrlja još malo dalje. Gotovo istog trenutka ruka mu pode prema koltu.

Još malo omamljen, bio je u času ponovo na nogama i s koltom u ruci. U pokrajnoj uličici opazi sjenu kako se brzo kreće. Odmah zapuca u tamu. Čovjek padne ničice. Tako sklupčan ostane nepomično ležati. Svjetla glavne ulice obasjala su mu glavu.

Body pojuri do mjesta gdje je izgubio vinčesterku. Oko njega prštala je kiša metaka i zabijala se u pijesak. Uspio je zgrabiti pušku, kad spazi Panhandlea kako jaše prema njemu ispružene ruke. Body je uhvati, ugura

nogu u stremen i vine se iza kuhara na konja.

— Grom i pakao — vikne Panhandle — ovo mi je veće zadovoljstvo nego ples!

Tog trenutka pogodi ga metak u sljepoočnicu i on bez riječi spuzne sa sedla.

Body nije imao vremena za oplakivanje. Povuče se malo naprijed u sedlo, zgrabi uzde i napuni vinčesterku, sve to u trku.

Čovjek koji je ubio Panhandlea stajao je na nogostupu nezaklonjen i upravo pripremao kolt da bi ponovo naciljao.

Body brzo okrene konja, marmuzne ga u slabine i pojuri na protivnika.

Momak spusti kolt tek kada je shvatio da će biti zgažen. Htio je pobjeći, ali već je bilo kasno. Ispred drvenog nogostupa konj se popne i kopitama udari čovjeka. Čovjek padne, a konj ga zgazi. Njegov posljednji krik odzvanjao je Bodyju još dugo u ušima.

Pred njim preko pruge čula se snažna pucnjava. Duboko se sagnuo u sedlu i potjerao konja.

— Dalje! — vikne.

Konj se propne i skoči preko pruge. Body je već mogao vidjeti Watleyjovu kuću i ljude koji su je opkolili. Dvadesetak revolveraša nemilosrdno je zasipalo kuću olovom.

Osjeti kako mi se želudac steže. Unutra je Stewart, usred kiše metaka.

Njegovi su ljudi odgovarali vatrom, a on zapovijedi:

— Sjašite! — Istovremeno to i sam uradi.

Glas mu vjerojatno nisu čuli, ali su vidjeli da je sjahao, pa su slijedili njegov primjer.

Jordanovi ljudi su se okrenuli kad su ugledali novu opasnost. Bili su posvuda raspodijeljeni. Svugdje gdje je bio i najmanji zaklon. Oko Teksašana je bio pravi olak prašine, vatre i dima.

Meci su pljuštali oko Bodyja, ali on se na to nije uopće obazirao. Pomahnitao je od bijesa. Panhandle je mrtav, a Stewart u velikoj opasnosti. Živci su mu bili krajnje napeti. Osjećao se neranjivim. Momak iza njega upozori ga krikom dok je punio vinčesterku i bacio se među kišu tanadi.

Dva su ga metka okrznila, jedan po bedru a drugi po rameu, ali on u žaru borbe nije ništa osjetio. Jurio je na nogostup stalno pucajući, a njegovi ljudi su ga slijedili.

Jedno je vrijeme vidio sve kao kroz koprenu. Vatra je bljesnula, on je zapucao i osjetio da je pogodio. Iza ugla kuće ponovo pred njim iskrsne neki čovjek. Cijev njegova oružja bila je uperena ravno na Bodyja. Prije no što je momak uspio opaliti, Body mu cijevlju vinčesterke izbiye oružje iz ruke i istim pokretom kundakom opali po glavi. Zateurao je natraške, a Body ga nogom udari u trbuh. Čovjek se presavije i padne.

Kad je vidio da mu se posljednji metak u vinčesterki zaglavio, Body je baci i uzme pušku čovjeka koji je pao. S oružjem u rukama nadirao je dalje.

Začuje nečiji borbeni poklič... i onda shvati da je to njegov glas. Neprestano je pucao. Ponekad bi metu promašio, ali uglavnom je pogađao.

Zatim osjeti da su mu oba

oružja prazna. Otrči u neku ulicu sagnut i teško dišući. U susret mu dojadi neki čovjek crne brade da sačmaricom u desnici, uperenom u njegov trbuh. Body mu izbiye oružje iz ruke i sklupčava se u stranu, opalivši u trku koltom kojeg bijaše našao. Pogodio je čovjeka u lice. Istovremeno opali i sačmarica. Baci se na momka i sruši ga na zemlju, a desnom rukom odgurne sačmaricu. Oružje ponovo opali i sačma se zabije u zid kuće. Tijelo čovjeka kraj njega mlohavo se opusti.

Body ustane. Kuće s lijeve i desne strane pružale su mu dobar zaklon. Palcem ugura u oba kolta nove metke.

Proviri iz uličice da vidi što se događa.

Njegovi su se momci ogorčeno borili. Razdijelili su se i zauzeli položaje koje su do maločas držali Jordanovi revolveraši. Ostalo ih je još desetak, ali Teksašani su već bili u jakoj premoći. Momci koji su se nalazili u liječnikovoj kući također su pucali kroz prozore i Jordanovi su se ljudi našli u unakrsnoj vatri.

Body je vrebao duž glavne ulice. Pogledom je tražio Tullyja Jordana, ali njega nije bilo na vidiku. Možda se od početka držao po strani, ili je pobjegao.

S dva napunjena kolta Body je ponovo bio u središtu borbe. Kad je izišao iz uličice, netko s druge strane glavne ulice zapuca na njega. Bacio se u stranu, ali prije no što je stigao uzvratiti vatrom, jedan je od njegovih momaka ubio napadača. Tijelo padne naprijed u valov.

Zatim se dogodilo nešto neuobičajeno. Iza valova pojavi se

puščana cijev uperena na glavnu ulicu. Istovremeno Body uperi svoj kolt. Uto se začu glas nekog čovjeka.

— Nemoj pucati! Predajem se!

Body ugleda iza valova dvije uzdignute ruke. Sada je znao da je to početak kraja.

Kiša metaka počela je jenjavati. Zatim se pojave još dvije ruke u zraku, pa opet dvije.

— Nemojte pucati na one koji se predaju! — vikne Body.

U liječnikovoj ga kući, nisu mogli čuti pa je jedan koji je prilazio uzdignutih ruku pao pogođen.

Otpor Jordanovih ljudi bio je slomljen. Naposljetku se i preživjelih pet ili šest preda.

Nije se više pucalo iz liječnikove kuće. Zatim se prednja vrata oprezno otvore.

— Charlie, čuvaj ove bitange!
— naredi Body i uznemirena srca pojuri nogostupom. Kada se približio vratima, ugleda kako kroz njih viri puščana cijev.
— Ne pucaj! Ja sam, Kilpatrick!

Vrata se širom otvore. Body se trgne i zabezeknuto zagleda u Rija Fanninga.

Mladić je stajao u dovratniku, s puškom u ruci.

— Što ti, do đavola, radiš ovdje? — promrmlja.

— Ja sam čuvar zakona, do đavola! — odgovori Rio. — Nisam mogao dopustiti da naoružana rulja puca u liječnikovu kuću. Nisu poslušali moju zapovijed i nisu prestali pucati, pa sam se borio na suprotnoj strani.

Body brzo pogleda na mladičeva prsa. Još je nosio zvijezdu.

Na glavnoj ulici vladala je tišina.

— Pusti me da prođem — reče Body.

Rio ga je trenutak gledao čvrsto u oči, a onda se pomakne da ga propusti.

Usred prostorije stajao je Watley s rukama na kundaku vinčesterke iz čije se cijevi još pušilo. Prostorija je bila ispunjena dimom.

Body se nasmiješi i promrmlja:

— Grom i pakao! Jedno je vrijeme izgledalo prilično loše po nas. — Zatim gurne liječnika i pode prema vratima koja su vodila u pokrajnju prostoriju. — Stewart... ona je...

— Djevojci se nije ništa dogodilo. Načinio sam zaklon iz slamarice, ali ona se nije dala nagovoriti da se sakrije. Borila se kao muškarac.

Bodyju odlane. Koljena su mu klecala. Uđe u bolesničku sobu. Stewart je stajao kraj prozora, s puškom u rukama. On je zovne.

Okrenula se i ugledala ga. Neko su vrijeme stajali kao okamenjeni, zatim mu ona pride.

— Oh, Body, dragi!

Već je bila u njegovu naručju. Privukao ju je na prsa, a ona počne plakati.

Napokon se odmakne od nje-ga.

— Ocu se ništa nije dogodilo. Još leži pod onim pokrivačem. Kad se otrijeznio, razgovarali smo o našem planu i nije imao ništa protiv, a onda je nastupila kriza. Bojala sam se da će poludjeti. Mislim da ovog trenutka uopće ne zna što se događa.

Iza Bodyja pojavi se Rio Fanning.

— Kilpatrick!

— Da

— Body se okrene.

— Izgubili ste nekoliko ljudi. Pogodeni su Fleming i Lightner. Body duboko uzdahne.

— Do đavola, nije to sve! Poginuli su Panhandle, Tep i Samuels... najmanje petorica! Sjeti se Jordana i obuzme ga divlji bijes. — Nigdje nisam vidio Tullyja Jordana. Gdje se on sakrio?

— Možda se ušančio u »Waterholeu«. Zacijelo je mislio da ćete svi krenuti za stadom.

— Aha!

Body odloži pušku koju je držao u ruci i počne puniti bubanj kolta novim mecima. Sve su komore bile pune.

Rio je buljio u njega.

— Što namjeravate?

Body stavi kolt za opasač.

— Idem u potragu za Jordanom.

— Ne!

— Do đavola, što to znači? — Body će iznenađeno.

— Ja sam šerif u ovom gradu. Jordan je prekršio zakon i ja ću se za njega pobrinuti.

Body se gotovo podrugljivo nasmiješi.

— Momče, pa valjda ne misliš da ću tebi prepustiti Jordana nakon svega što mi je učinio?

— Ja sam šerif — ponovi Rio ne obazirući se na Bodyjeve riječi.

— Onda dobro — odgovori Body i udari a da ga nije upozorio.

Udarac je bio snažan. Momak jaukne i padne na pod.

Stewart je prestrašeno gledala što se zbiva.

— Body...

— Pazite na njega! Sam ću uhvatiti Jordana. Ne želim da se itko u to miješa.

— Nemoj Body! — Stewart ga uhvati za ruku. — Sve je prošlo. Jordan je izgubio. Molim...

— I Panhandle je izgubio — ogorčeno će Body. Chance i ostali također su izgubili. Oni su umrli za stado. Onaj tko pripada Two Railsu plaća svoje dugove, a ja im mnogo toga dugujem.

Oslobodi se iz njenog zagrljaja. Nije se obazirao na njeno dozivanje. Prode kroz prednju prostoriju, pa izide iz kuće.

Njegovi ljudi u glavnoj ulici bili su zabavljeni čuvanjem Jordanovih ljudi. Body nađe u blizini slobodnog konja, vine se u sedlo, povuče uzde i odgalopira glavnom ulicom. Prede prugu i stigne do zabavišta.

Još su gorjele mnoge svjetiljke, ali zabavište je izgledalo napušteno. Na nogostupima i kolniku ležalo je mnogo leševa.

Body se ogledavao, držeći desnu ruku na dršku revolvera.

Stigne do »Waterholea«. Iz sedla je mogao kroz pokretna vrata vidjeti unutrašnjost. Salun je bio jarko osvijetljen, ali unutra nije bilo nikoga. Kao da su svi shvatili da je to mjesto odakle dolazi sve zlo. Nije bilo čak ni krčmara.

Iza sebe začuje neki šum. Bio je to topot kopita, koji se brzo udaljavao. Body nije dugo razmišljao. To je sigurno Jordan. Tully Jordan, čiji se đavolski planovi nisu ispunili i koji više ne vlada gradom. Jordanu je jasno da je vlast sada u rukama Teksašana, pa želi pobjeći dok

je to još moguće.

Body podbode konja i potjera ga ulicom između »Waterholea« i jedne zgrade. Stigao je do poprečne ulice dovoljno brzo da spazi kako neki konj nestaje u tami. Prepoznao je jahača, duboko sagnutog uz vrat konja. Gorko se nasmiješi, pa ponovo snažno podbode konja. Životinja se propne i počne galopirati kroz uličicu.

Kilpatrick je ispred sebe još čuo konjska kopita. Činilo se kao da je Jordan stigao u glavnu ulicu. Nekoliko sekunda zatim stigao je i Kilpatrick i ugledao Jordana kako se udaljava iz grada.

Sada su već bili na preriji. Njegov konj, kojeg je pucnjava u gradu uznemirila, jurio je nevjerojatnom brzinom. Jordan je imao izvrsnog konja, pomisli Body, kad ga usprkos toj paklenoj trci ne mogu stići.

Kada je Jordan stigao na vrh brežuljka, razmak je bio manji nego u početku. Jordan se okrene, zasja vatra iz oružja u tami, ali metak nije prošišao ni blizu mete.

Body se nasmiješio, pa još brže potjerao konja. Napokon i on stigne na vrh brežuljka. Bilo je tamno, ali sada je Jordan imao nesreću, jer se pojavila pukotina u oblacima koji su pokrivali mjesec.

Body ugleda Jordana, koji je ludački tjerao konja. Udaljenost je ipak postajala sve manja. Još ih je dijelilo oko stotinu metara. Predaleko za revolverski metak, ali ne i za puščani. Bodyjev je konj bio bolji.

Sedamdeset metara... šezdeset...

Body ugleda pred sobom zid od drveća i grmlja, a zatim Jordana koji je sada već znao da mu je bijeg uzaludan. Jurnuo je u šumu koja se prostirala duž potoka.

Body zaustavi konja. U zaklonu šume, Jordan će sjahati i pokušat će ubiti protivnika kada prođe posljednjih nekoliko koraka.

Nekoliko trenutaka Body je razmišljao. Onda ipak sjaše, dohvati konja za uzde i, štiteći se krošnjama drveća, krene prema obali potoka gdje Jordan zacijelo vreba na njega. Jedan bi hitac bio dovoljan da ubije konja i Bodyju oduzme zaklon, ali tako bi Jordan odao svoj položaj.

Zaklonjen konjem, Body je hladnokrvno ulazio u šumu. Odjekne pucanj. Konj zanjišti i padne. Jordan je bio izvrstan strijelac. Body se zakloni iza trupa konja i zapuca u smjeru odakle je vidio vatru iz cijevi.

Ništa se nije pomaklo. Iza trupa konja Body ponovo napuni kolt. Sada mu nije preostalo drugo nego da pojuri u šumu. Udaljenost je bila oko šezdeset metara. Još jednom provjeri bubanj kolta, pa ustane i pojuri.

Jordanov se revolver začu jedanput, dvaput. Body nije uzvratilo, ali je zapamtio mjesto odakle je Jordan pucao. Onda se baci na koljena i puzeći pređe dvadeset metara do prvih krošnji.

Jordan nije mogao biti daleko. Body se, teško dašćući, baci među lišće. Držao je revolver spreman i napeto osluškivao.

Pred njim nešto šušne. Možda je to vjetar, možda Jordan,

pomisli i bešumno poput Indijanca krene dalje. Zatim ga sreća napusti i pod njim pukne grančica.

Gotovo istog trena nekih deset metara dalje oglasi se hitac.

Body vikne, zatim mu glas zakrklja i on se spusti licem na zemlju. Ostao je ležati među lišćem.

Ponovo se začuje šušanj, ali ovog puta glasniji. Grane su pucketale.

Jordan stigne do Bodyja i zagleda se u protivnika, koji je ležao kao mrtav. Onda uperi u njega revolver i prosikće kroz zube:

— Huljo, sve si pokvario! Zašto si baš ti morao biti prvi koji je došao s govedima? Zašto nisi ostao kod stada?

Kilpatrick nije davao znake života.

— Sada mi više ništa ne možeš! — Jordan nacijsa.

Kilpatrick se u hipu otkotrlja u stranu i istovremeno zapuca.

Prvi metak pogodi Jordana pod bradu, drugi ga pogodi u gornji dio tijela. Srušio se kao pokošen.

Body ustane. Koljena su mu drhtala dok je buljio u leš.

— Prokleta pseto! Zaslužio si mnogo polaganiju smrt!

XXV

Pronašao je Jordanova konja u grmlju. Životinja se opirala da nosi leš, ali Body je prisili. S Jordanovim lešom ispred sebe ujahao je u Gunsight, gdje je bilo neuobičajeno tiho.

Prozori su još bili osvijetljeni, ali na ulicama nije bilo nikoga. Ljudi su se povukli u kuće.

Konjska su kopita sablasno odzvanjala.

Bljeskavo svjetlo označavalo je prugu. Body je pređe i ugleda ljude ispred liječnikove kuće. To su bili njegovi kauboji i oni Jordanovi banditi koji su preživjeli. U tami raspoznaje jednu svijetliju mrlju: Stewartinu haljinu.

Zaustavi konja. Stewart mu potrči u susret, ali zastane kad ugleda preko sedla mrtvaca. Stavi ruku na grudi.

— Body, jesi li ga napokon pobijedio?

— Jesam.

Osjećao se beskrajno umorno. Side s konja, a Stewart mu pride i zagrlji ga. Odmah je živnuo.

— Grad sada opet pripada tvom ocu... naravno ako on to želi.

— Nije važan grad. Jedino što me zanima si ti. Odmakne se od njega i nastavi: — Body, Rio Fanning...

— Što je s Riom?

— To će vam on sam reći — oglašuje se neki glas iz liječnikove kuće.

Body odmakne djevojku i zagleda se u priliku na vratima.

Rio nije imao pušku, ali oba su revolvera bila u koricama. Hladnim pogledom plavih očiju piljio je u Bodyja. Zvijezda na njegovoj košulji bila je obasjana svjetlom koje je dopiralo iz kuće.

— Vi ste me udarili — reče Rio.

— Morao sam. Želio sam pronaći Jordana, a to sam i uspio.

— Bila je moja dužnost kao šerifa, da se pobrinem za njega.

— Momče ...
— Ne nazivajte me momče! —
Riov glas bio je hladan. — Već sam vam mnogo puta rekao da sam ja šerif ovog grada.

Body ga pogleda u lice i nasmiје se.

— Ti si prokleta dobar šerif. Jednog ćeš dana postati slavni čuvar zakona.

— Tako je. — Mladić nije promijenio držanje. I zato ću vas sada uhapsiti. Ili ćete dobrovoljno poći sa mnom?

— Smijem li pitati zašto?

— Zato što ste spriječili čuvara zakona da obavlja svoju dužnost. Uhapšeni ste!

Body je nepomično stajao.

— Rio, pa nećeš me valjda uhapsiti?

— Neću. Zapravo, želim vas ubiti. — Mladićevim licem prode trzaj. — Do đavola, Kilpatrick, mogao sam postati slavan s Jordanovim skalpom! Kad god pokušam učiniti nešto čime bih došao na dobar glas, vi mi se ispriječite na putu. Najradije bih da ovo ovdje riješimo, ali ja sam šerif. Ako odložite oružje, neće vam se ništa dogoditi.

Body je nekoliko trenutaka šutio, zatim zaniječe glavom.

— Rio, još nisi ništa učinio. Zaista je sasvim svejedno da li si najbrži.

— Ali ja jesam najbrži! — odgovori tvrdoglavo mladić.

— Uvijek postoji netko brži.

— Ne vjerujem. Hoćete li sada poći, Kilpatrick?

Body je i dalje pokušavao spriječiti borbu, pa zaniječe glavom.

— Neću!

— Opirete se hapšenju?

— Ako to tako želiš nazvati,

Rio, tada me poslušaj...

— Dosta je bilo priče. — Rio je bio ozbiljan. — Ili ćete odbaciti oružje, ili ću vas ubiti.

— To želiš čitavo vrijeme.

— Vi ste brzi, ali ja sam brži.

— Rio, umoran sam. Ostavi me u miru. Moram se pobrinuti za stado.

— Poslije ...

— Ti znaš da goveda uvijek imaju prednost.

— Za mene ima prednost zakon.

Naposljedku se Body odlučio.

— Kao šerif ne smiješ misliti na sebe. Ako misliš s ova dva kolta ...

— Ako sam s njima dovoljno brz ...

— Nisi — mirno odgovori Body.

— O, ne! — vrisne Stewart. — Ne još jedna borba!

Body odgurne djevojku kad mu je prišla.

— Dobro, Rio. Neću poći dobrovoljno s tobom. Što ćeš sada?

Mladićeve su oči radosno sjale.

— Borit ćemo se?

— Što se mene tiče, može.

Body prede rukom preko lica. Njegova je odluka bila čvrsta.

Side s nogostupa. Rio pode za njim. U slabom svjetlu koje je dopiralo iz kuće stajali su nasuprot jedan drugome u glavnoj ulici. Dijelilo ih je deset metara.

Rio je stajao raširenih nogu, s rukama na koricama kolta.

— Ja sam spreman.

— Izvuci svoje pucaljke kada želiš — odgovori mu Body.

Sve je bilo poput ružnog sna, ali Body je točno znao što će

učiniti ako preživi borbu.

— Ja sam spreman — ponovi Rio.

Body izvuče revolver brzom, sigurnom kretnjom.

Rio uperi koltove u Bodyja.

Body opali malo prije no što je mladić povukao obarač. Metak istrgne kolt iz mladićeve desnice. Još jedan metak ... i kolt u Riovoj lijevoj ruci padne na zemlju.

Mladić krikne. Sada je stajao nasuprot Bodyju bez oružja. Oči su mu bile razrogačene od straha. Lijevu povređenu ruku pritisnuo je na prsa.

— Hajde, pucajte već jednom!

Body mu je prilazio. Bio je udaljen od njega još pet metara. Ciljao je koltom Rio između očiju.

— Kao što sam već rekao — reče Body — uvijek postoji netko brži.

— Pucajte već jednom! — promuklim je glasom navaljivao Rio.

— Neću — odgovori Body i spremi oružje. — Lijeva ruka ti je ranjena — reče mirno. — — Imaš još desnu i zvijezdu. Ako si pravi muškarac, to će ti biti dovoljno. Ja te neću ubiti, Fanning. Učinit ću ti nešto strašnije: prisilit ću te da napokon odrasteš.

XXVI

Dva tjedna poslije natovarenja su sva goveda osim Big Uglyja.

Gault, koji je jahao uz Kilpatricka reče:

— Nevjerojatno da se u tako kratko vrijeme može preživjeti toliko padova i uspona. Body, kako bih vam se odužio?

— To ste već učinili. Vaša je cijena bila mnogo više nego što bih je postigao u Dodgeu.

— To me stajalo i malo nago-varanja — reče Gault, na kojemu su još bili vidljivi tragovi prekomjernog pića. — Pisma moje kćeri su u tome mnogo pomogla u i utrla put.

— Nadam se da vam je poznato da ću vam oteti Stewart.

— Ne, to nećete!

Body grčevito uhvati uzde. Kako to mislite?

Gaultovo podbuhlo lice poprimi ozbiljan izraz.

— Nadmudrili ste Jordana. On nije ni u snu mogao pomisliti da bi voda stada mogao svoja goveda ostaviti na cjedilu. Mislio je ...

— Sve to znam — prekine ga Body nestrpljivo. — Goveda su bila sita i lijena i znao sam da neće otići daleko. Osim toga, Big Uglyju sam otežao trčanje. — On pogleda jedinu životinju koja je preostala u koralu. — Goveda su ga tisuću milja slijedila. Poznavala su njegovo mukanje i njegov miris ... Ja sam mu lijevu prednju nogu povezao s desnom stražnjom, pa nije mogao daleko otrčati. Kada ih nije mogao slijediti, počeo je mukati. Goveda su to čula i kada su se prestala bojati, vratila su se k njemu.

— Vi, Teksašani, zaista se razumijete u goveda — reče s priznanjem Gault. — Ja sam na ovom poslu zaradio deset tisuća dolara. To je prvi novac što sam ga nakon dugog vremena zaradio.

— Zar ga nećete uložiti u Gunsight?

Gault se okrene u sedlu i po-

gleda prema gradu.

— Neću — odgovori polagano. — Uvjerio sam se da mirni stočarski grad ne postoji. Svoj sam san prosanjao, Body. Još jedno: razgovarao sam s predsjednikom željeznice. Dolazi kraj tjeranju goveda u gradove, pruga će se proširiti prema jugu. — Ponovo se okrene Bodyju. — Meni je to svejedno, jer ja sam pijanica i to ću uvijek ostati. Ako ne okusim ni kapi viskija, onda je dobro, ali kao gradonačelnik i nakupac stoke u Gusightu nemam za to nikakve šanse. Iskušenje je preveliko. Cuo sam da pričate o ranču i da želite tamo odvesti Stewart. Tako ću imati nekoga tko će na mene paziti. Rado bih uložio tih deset tisuća dolara kao početni kapital.

Body ga pogleda.

— Što tražite zauzvrat?

— Hranu i sobu. Body, povedi me sa sobom!

— Sa zadovoljstvom, ali dobro ću te izgrditi ako opazim da si popio makar i jedno piće.

— U to se nadam — reče i zagleda se u vlak koji je upravo odvezio goveda.

Body okrene konja.

— Vratimo se u grad.

— Hajdmo!

Momci s Two Railsa vraćali su se u grad i stigli do zabavišta. Body se tamo zaustavio. Okrene konja i pogleda svoje kauboje.

— Dobro se zabavite, ali ne zaboravite da ćete imati posla sa šerifom ako se previše raspojasate. Ne vjerujem da je i jedan od vas brži od Fanninga.

Zatim ponovo okrene konja i zajedno s Gaultom krene glavnom ulicom. S leđa ugleda čovjeka kojega je i suviše dobro poznavao i zaustavi se.

— Rio! -- poviče.

Fanning se okrene. Na njegovoj košulji sjala je zvijezda.

— Kilpatrick!

— Moji se momci žele zabaviti. Upravo sam im isplatio plaću.

Fanning kimne.

— Sve je u redu tako dugo dok se ne ogriješe o zakon.

— Nadam se da si napokon odrastao i da to sâm možeš prosuditi.

Fanning dotakne zvijezdu i reče:

— I ja se nadam.

K R A J

ISPRAVNA PROCJENA

Naprosto mi dođe da se raspuknem od smijeha kad u nekim novinama što izlaze na Istoku pročitam bajke o životu nas šerifa. Na svu sreću, to se ipak tako često ne događa, jer novine, a s njima i novosti, stižu neredovito i s velikim zakašnjenjem. Bannack je udaljen više od tri tisuće kilometara od najbližega »civiliziranog« naselja, što je možda i naša sreća. Samo stoga su te nevjerojatne legende o životu na »Divljem zapadu« najvjerojatnije i pustile tako duboko korijenje. Po njima smo mi, predstavnici zakona, izloženi stalnim opasnostima u borbi protiv svih vrsta prijestupnika zakona.

Dopuštam da je možda nekad i bilo tako, no s vremenom se to potpuno promijenilo. Zlatna groznica već je odavno stvar prošlosti, iako je još ponegdje ostao poneki uporni kopač zlata koji vjeruje u svoju sretnu zvijezdu. Često sam razmišljao što bi ta piskarala pomislila kad bi shvatila da se naš posao uglavnom sastoji od dosadnih i pomalo za-glupljujućih dužnosti. Najvažnija od njih je ubiranje poreza od vlasnika prodavaonica i saluna. te kon-

troliranje čišće prostorija i kvalitetne robe, kako ne bi došlo do neke epidemije zaraze. Priznat ćete, nimalo uzbudljivo, ali za to sam, napokon, bio plaćen. Zarada nije bila osobito velika, no barem mi je omogućavala pristojan i prilično lagan život.

Dok su mi se mozgom vrzmale takve i slične misli, iz džepa na prsluku izvadio sam veliki srebrni sat i podigao poklopac. Slabo svjetlo obasjalo je brojčanike. Tek je prošlo deset, a Bannack je već spavao snom pravednika. Svjetlo je dopiralo još jedino iz »Zvijezde Montane«.

Odlučio sam da razgledanje saluna ostavim za kraj. Prije toga sam još namjeravao proći gradskim ulicama i uvjeriti se da je sve u redu, iako sam znao da se ništa neočekivano neće dogoditi, kao što se to već godinama nije dogodilo.

Zaokrenuo sam u sporednu ulicu, u kojoj je mrak bio tako gust da mi se činilo da bih ga mogao rezati nožem. Odjedanput sam iz tame začuo prigušene glasove. Popeo sam se na nogostup i oprezno se zaputio prema mjestu otkud su dopirali glasovi.

Nakon desetak metara zastao sam, jer sam pomislio da bih, ako nastavim dalje, vrlo lako mogao otkriti svoju prisutnost. Ni u peti mi nije bilo da bih mogao ustanoviti nešto važno, već sam jednostavno htio zadovoljiti svoju pomalo bolesnu znatiželju. Vjerojatno ste i sami zapazili da s godinama u tome postajemo sve sličniji ženama.

Iako ih nisam vidio, shvatio sam da su samo dvojica sugovornika. O nečem su se žučno prepirali, pa su se često zaboravljali i povisili glasove. Tako je do mene dopro dio razgovora.

— ... zato ne budi glup, jer ti se neće tako brzo pružiti ovakva prilika. Deset tisuća nije baš tako beznačajna svota! — gotovo je povikao jedan od dvojice.

— Imaš pravo, Frank, ali to naprosto ne mogu učiniti — promrmlija je drugi.

— Da se odjedanput nije u tebi probudila savjest? — nacerio se njegov sugovornik.

— Nimalo mi nije stalo do šale, Frank.

— Dovraga, o čemu je onda zapravo riječ?

— Ne mogu iznevjeriti povjerenje koje mi je poklonio stari Morgan.

Frank je iznenadeno zazviždao i nasmijao se.

— Znao sam da si glup, ali da si toliko... Nećeš se valjda obazirati na toga ishlapjelog starca?

— Ne dopuštam da o Jacku Morganu govoriš na takav način. Na kraju, on je bio jedan od najbržih revolveraša u Montani!

— Nekad bilo, sad se spominjalo. Uvjeravam te da ga se više ne moraš bojati, jer su godine učinile svoje. Čuo sam da je svojevremeno poslao dva metra ispod zemlje nekoliko okorjelih bandita, ali siguran

sam da više nema onu brzinu.

Nisam mogao doći sebi od iznenađenja. Shvatio sam da je jedan od te dvojice nitko drugi nego moj pomoćnik Pete Whitman. Poznavao sam ga dok je još bio dječak, no tako nešto o njemu nikad ne bih pomislio. Pete je bio sin Sama Whitmana, moga najboljeg prijatelja. Na samrtnoj postelji me preklinjao neka mu obećam da ću se pobrinuti da mladić ne krene stranputicom. To sam učinio i ne shvaćajući u tom trenutku da neće biti baš tako lako ispuniti obećanje. Nakon očeva pogreba Pete je naprosto nestao. U gradu se svašta nagađalo, no nitko nije mogao pouzdano reći što se dogodilo s mladićem. Pojavio se tek nakon tri godine. Smršavio je i nekako se izdužio a na licu mu više nije bilo onog bezizražajnog smiješka kao nekad. Pa ipak, nisam nimalo oklijevao. Ponudio sam Peteu mjesto pomoćnika, smatrajući da ću ga tako najbolje stalno držati na oku.

Nakon kratke šutnje mladić je rekao:

— Rekao sam ti da ne želim sudjelovati u pljački banke i gotovo.

— Sad tek shvaćam da si gluplji nego što sam mislio. Zar misliš da te ta značka na nešto obavezuje? Nemoj zaboraviti da si donedavno bio kradljivac stoke. Što misliš kako bi se prema tebi ponašao tvoj pretpostavljeni kad bi saznao da si pripadao mojoj bandi?

— Nisi valjda toliko pokvaren da mu to rečeš, Frank? — preklinjućim glasom je promucuo mladić.

— Ne moraš se bojati, jer mu to zbilja neću reći, ali ti ćeš zauzvrat s nama opljačkati banku. Tamo te svi poznaju, pa nitko neće ni posumnjati u naše namjere.

Pomislio sam da sam dovoljno

saznao. Svako dalje zadržavanje na tom mjestu moglo bi biti opasno. Stoga sam se nečujno odšuljao kao što sam i došao.

* * *

Sljedećeg jutra nekoliko minuta prije devet, u banku su ušla četvoriца muškaraca. Bill Murphy, koji je u banci bio zaposlen kao čuvar, ispitivački ih je odmjerio, ali kad je vidio da je s njima u društvu šerifov pomoćnik, s lica mu je nestao sumnjičav izraz. Nasmiješio se i razvučeno rekao:

— Kako je, Pete?

Mladić je samo kimnuo glavom i produžio dalje. Ostala trojica su krenula za njim. Pažljivo su promatrali unutrašnjost prostorije. Ispred drvene pregrade na kojoj je bila željezna ograda stajao je samo neki farmer. Banditi su pričekali dok čovjek pred njima nije podigao novac i izašao iz banke, a onda su trgnuli ručice i uperili ih u blagajnika.

— Samo bez gluposti, momče, pa ćeš još neko vrijeme poživjeti — zarežao je visoki muškarac, koji je očito bio vođa bande.

Blagajnik je problijedio i podigao ruke visoko iznad glave. Bill Murphy je munjevito reagirao. Dohvatio je vinčesterku i uperio je u napadače, no prije nego što je stigao pritisnuti okidač jedan od pljačkaša već je zapucao. Čuvara je metak pogodio u nadlakticu na desnoj ruci. Bolno je povikao i puška mu je ispala iz ruke.

— Drugi put ću pažljivije ciljati — prijeteci je prosiktao bandit.

— Nemamo vremena, stoga požuri s lovom na sunce! — zapovjedio je vođa razbojnika blagajniku, kojemu je od straha srce sišlo u pete.

Shvaćajući da mu ne preostaje drugo, jadni čovjek je poslušno počeo vaditi svežnjeve novčanica iz blagajne. Uredno ih je slagao na pult kao cigle.

U tom trenutku ulazna vrata s treskom su se otvorila i u banku je ušao Jack Morgan. U rukama je držao sačmaricu s kratko podrezanom cijevi.

Iznenadni dolazak čuvara zakona pljačkaši nisu dočekali nespremno. Munjevito su se okrenuli i uperili revolvere prema protivniku. Morgan je ipak bio u prednosti za djelić sekunde, i to je iskoristio. Pritisnuo je jedan od okidača i prostoriju je ispunila gromoglasna eksplozija. Od siline udarca vođa bandita odletio je unazad i tresnuo o drvenu pregradu. Na prsima mu se pojavila velika crvena mrlja. Bio je mrtav prije nego što se srušio na zemlju.

Iako je početna prednost bila na šerifovoj strani, činilo se da nema nikakva izgleda da iz obračuna izvuče živu glavu. Protiv sebe je imao još trojicu protivnika. Pa ipak, dogodilo se čudo. Jedan od njih je zapucao, ali njegov revolver nije bio uperen u Morgana. Pete je, ispunjen mržnjom, naciljao na bandita sa svoje lijeve strane i pritisnuo okidač. Zapravo nije ni morao ciljati, jer je udaljenost bila premala da bi mogao promašiti. Razbojnik se zanjihao i srušio a da nije ispustio ni glasa.

Treći pljačkaš je krajičkom oka spazio što se dogodilo. Umjesto da zapuca na šerifa, hitro se okrenuo prema Peteu.

— Izdajico! — zarikao je kao ranjeni bizon.

Pete se zagledao u cijev njegova armijskog kolta shvaćajući da je s njim gotovo. No, to se ipak nije dogodilo jer se upravo tada drugi put oglasila šerifova sačmarica. Olovne kuglice takvom su se silinom zarile u razbojnikov vrat da su ga gotovo presjekle. Mlaz krvi šiknuo je kao iz vodoskoka i zapljusnuo Petea. Prizor je bio tak 'užasan da je mladić pomislio da će se onesvijestiti.

Pa ipak, to se nije dogodilo. Iako se nekoliko puta zanjihao, s mukom se uspio održati na nogama.

Morgan mu je prišao i blago ga potapšao po ramenu.

— Znao sam da se na tebe mogu osloniti, Pete.

Njegov pomoćnik je htio nešto promucati, ali riječi naprosto nisu izlazile iz njegovih usta.

— Ovdje više nemamo što tražiti — dodao je šerif i povukao ga prema vratima.

Odlučio je da mu ne spomene kako je prethodne večeri sasvim slučajno čuo razgovor između njega i Franka Pampera, na čiju je glavu bila raspisana potjernica u četiri savezne države. To ionako sad više nije bilo važno.

U PRIPREMI:

Buck Gentry:
IZVIDNIK

Cijena pretplate za godinu dana iznosi 2.340 d, a za 6 mjeseci 1.170 d. U cijenu je uračunat popust. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa 30101-833-1216, SOUR »Vjesnik«, Interna banka Zagreb, s oznakom za »erotski roman«.

Cijena za inozemstvo: DM 2,00, ASCH 10,00, SFRS 2,00, HFL 2,50. Cijena inozemne pretplate za šest mjeseci: DM 24, SKR 74,00, ASCH 169, FF 74,00, SFRS 20,00, HFL 28,00, US\$ 9,00.

Uplata na devizni račun 30101-620-16-25730-3252051 — Zagrebačka banka Zagreb (za »erotski roman«).

Ekonomska propaganda: »Vjesnik«, Agencija za marketing, Zagreb, Trg bratstva i jedinstva 6. Zadnja kolor stranica 55.000 d, c/b stranica 40.000 d.

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/7-1973. od 26. XI 1973.

Rukopisi se ne vraćaju.

NA SVIM KIOSCIMA
NOVI BROJ MAGAZINA

erotika

I U SIJEČNJU
DAR ČITATELJIMA
DVANAEST STRANICA
U BOJI!

PROČITAJTE:

- Najunosniji komadić asfalta na svijetu
— prostitucija u Parizu
- Što o erotici misle Sachs, Mastroianni, Weller, Newton i Borneman
- Dunja Rajter u novom izdanju
- Zašto je ljubav zdrava?
- Što kažu Lordan Zafranović i Diana Ross?
- Priče Alojza Majetića i Tita Bilopavlovića

I JOŠ MNOGO ZANIMLJIVOG ŠTIVA
NA 144 STRANICE